உபநிடதம்,

மூலமும்-உரையும்

வழிபடுகடவுள்வணக்கம்.

மெய்யுடைய வடியார்மேல் விருப்புடை யான் கருப்பூர விளக்குப்போலென், பொய் யுடைய வருள்போதப் பொருளுடையா னரு ளுடையான் பொறிமைந்தானு, மையுடைய மனத்தாலு மயக்குடையார் மதங்களைத்தா மதங்களாக்குங், கையுடைய முகமுடையா கழுடையான் றனைக்கருத்திலிருத்தல் செய்வா ம் (இதன்பொருள்.) சத்தியத்தையுடைய அடி யார்மேல் விருப்பத்தையுடையவன் - கருப்பூ ரதீபம்போல எனது பொய்யுடைந்துபோ க அருளிய போதமாகியபொருளை யுடையவ ன் - அருளையுடையவன் - பஞ்சேந்திரியங்களா லும் இருளையுடைய மனத்தாலும் மயக்கு டையவர் மதங்களைத் தாம்கெடுதல் செய்வி க்குங் கையையுடைத்தாகிய முகத்தையுடை யவன் - எல்லாருள்ளத்தையுந் தனக்கிருப்பிட மாகவுடையவன் - வொப்பமின்றகலோசனை

க்கருத்தினிடத்திலிருத்துவாய் என்றவாறு (௧)

[குருவணக்கம்.]

தானியன்றா னெனெனப்பேத நவின்றறியா
தேயுழன்ற நாயினேற்குத், தானமருநிலையி
துவே தாந்தவுப சாந்தமிது தானே தானு,
மோனமொழி யிதுவென நான் மறையினுப
நிடதமொழிமுடிவுகாட்டு, ஞானகுருதேசிக
னை நாயகத்தும் பாவகத்து நவிற்றுவாமே.

இ-ள், நான் இவன் தான் அவன் என்கிற கற்பனையைச் சொல்லி அறியாது அலைந்து திரிந்த அடியேனுக்குத் தானாய் அமருகின்ற நிலை இதுவென்றும், வேதாந்தவுபசாந்தம் இதுவென்றும், தானேதன்மயமாகு மௌனவசனம் இதுவென்றும், நாலுவேதங்களிலு சொல்லப்பட்ட உபநிஷத்வாக்கியங்களது முடிவைக்காட்டிய ஞான குருதேசிகனை நாவினிடத்தும்பாவினிடத்தும் துதிப்பாய்-என்று (௨)

[அவையடக்கம்.]

ஒதுசுருதிசனுக்கி னுபநிடதமென்னுஞ்சி
னுரைகடோய்ந்து, போதுமொருவேதாந்த
சொரூபானந்தப் பெயரைப்புனைந்த நூலி,
னீதிபெரியோருரைப்ப வதனையன்பொன்றி
ல்லாதநெஞ்சினுல்யா, னுரைவு கொடியிதுநி
யெனதறியாமையையும்வெளியாக்கினேனே

இ-ள். அத்தியயனஞ் செய்யப்பட்ட வேதங்கள் நான்கிலும் உண்டான உபநிஷத்து முப்பத்திரண்டிலுமுள்ள பொருள்களைத் தோய்ந்து வந்த ஒப்பற்ற வேதமுடிவான சொரூபானந்தமென்னும் பெயரைத் தரித்த வடமொழி ஞானநூலின் மகிமையை மகத்துக்கள் சொல்ல அதனைப் பத்தியொன்றுமில்லாத மனதிலேயான் ஆதரவுகொண்டு தமிழ்ப்பாடலாக இந்நூலைச் சொல்லி எனது அறியாமையை வெளிசெய்தேன், எ-று. (௫)

பாயிரம் - முற்றிற்று.

நூல்.

[ஞானசாதனநிலை.]

பொன்போல விளங்குமைந் தைஞ்சலத்தா றிருக்காம் புத்திவிசாரித் தறியும் பொலிவ றுடையவர், தம்போல விளங்கியனலா லகங்காரமறைமா துணைநின்றாங் கிந்தமொரு தன்மையினுறையா, பிப்போதுஞ் சலனமன மனையாம விருத்தி விசாரிக்கும் புத்தியினை மெய்ப்பொருட் பால்விடுத்து, வன்போடு வருமகங்காரத்தினைப் புக்கடிந்தால் வைத்தவிடத்திருந்து சித்த மகத்துவமுந் தருமே... *

இ-ள். இச்சாசொரூபமாயிருக்கிற பொன்

போலப் பிரகாசிக்கின்ற மனமானது சஞ்ச
ல வியாபாரத்தால் குரங்குபோலவதாகும்.
புத்தியானது சகலத்தையும் விசாரித்து அறி
கின்ற பொதுமையுடைமையால் சண்டனெசெ
வியாகச் சகலர் சிங்கணையும் அறிகிற பாம்
பு போல்வதாகும். சிதாபாச சொரூபமாயி
ருக்கிற அகங்காரமானது தனக்குச் சமா
னமில்லையென்று செருக்குற்று நிற்கையால்
மதத்தினால் தன்னை மறந்திருக்கிற யானைபோ
ல்வதாம். நிகிருஷ்ட விஷயத்திலே தனக்
குத்தானே ஒப்பாயிருக்கிற சித்தமானது வி
ஷயவாசனையை ஏகாக்கிரஞ்செய்கிறமை
யால் கஞ்சிவார்க்கிறவன் பிறகே திரிகிற நாய்
போல்வதாகும். ஆசையால் மின்னல்போலத்
தோன்றியழிகிற மனத்தைச் சலிப்பிடா
மல் நிறுத்திவிசாரணை செய்கின்ற புத்தியை
த்தானே தானாயிருக்கின்ற அறிவுடனே கூட்
டி வலிமையோடு எழுகின்ற அகங்காரத்தை
யும் கொண்டுல சித்தமானது வாசனாக்ஷயமா
ய்ப்புத்திக்குச் சாக்ஷியான சைதன்னியத்தை
ப் பிரகாசிக்கப்பண்ணும். எ-று. . . . . . . (க)

[இதனையிதுவே அறியுமென்றல்.]

சத்தமுதல் ஐந்தனையும் பொறிகளறியும்
பொறிகடம்மைத்தான், யொத்தகரணமதறி

யுங் காரணத்தை யறியுமுயி ருயிராத்தானு, நி
த்தியமா யிருந்தறியுஞ்சாட்சிய கண்டாகார நீ
ங்கி மேலா, யித்தனையும் பகுத்தறியு மறிவுவ
டிவா யிருப்ப தியல்பதாமே..........*

இ-ள். சத்தியாதியாகிய நாமரூபாத்து ம
கவிஷயங்களைச் சுரோத்திராதிகளான ஞானே
ந்திரியங்களறியும், அந்த ஞானேந்திரியங்களை
த் தானேயாத்திருக்கின்ற அந்தக்கரணமறியு
ம். அந்த அந்தக்கரணத்தைச் சீவனறியும் அ
ந்தச்சீவனை சிவசாக்ஷி அறிவின்றி யிருந்து
அறியும். அகண்டாகாரவிருத்தி நீங்கி மேலா
ய் இவைகளையெல்லாம் அறியுமறிவே சொரூ
பசொரூபமாம். எ-று. இதனுள் - விஷயமுதல்சா
க்ஷிவரை யொன்றையொன்று அறியுமாறு கூறியது

{ அறிபொருள் அறியப்படும் பொருள்களினியல்பு: } (௰)

விடையமறிந் திடும்பொறிகள் விடைய
மாமோ மிக்கபொறி யறிகரணம் பொறிகளா
மோ, வடையவறி சீவனந்தக் கரணமாமோ
வதனையறிந்திடுஞ் சாட்சி சீவனாமோ, தடைய
றவொன் றனையறியு மொன்றுமேலாஞ் சாட்சி
யையொன் றுலறியத் தகுமோதானு, யிடை
யறவொன்றி லருபெனிலதனைக்காண்டற் கே
துண்டாமதுவாகி யிருந்துகானே........

இ-ள் கடாதிகளைப் பார்த்து அறிகிற இந்திரியங்கள் கடாதிகளாகாவாம். இந்திரியத்துவாரத்தாற் புறப்பட்டுக் கடத்தைத் தொற்றுவிக்கின்ற அந்தக்கரணம் இந்திரியமாகமாட்டாது. அவ்வந்தக்கரணத்தை அறிகிறசீவன் அந்தக்கரணமாகாது சீவனை யறிகிற சிவசாக்ஷி சீவனாகாது. தடையில்லையாக ஒன்றனை ஒன்று அறியும் இயற்றுக் கெல்லாமேலான இந்தச் சாக்ஷிரூப சைதன்னியமாத்திரமாயிருந்தால் அதனையறிய வேறொரு அறிவில்லாதபடியினாலும் இந்திரியகோசரமாயிருக்கும் பிரபஞ்சமெல்லாம் சைதன்னிய விவர்த்தமாகையாலும் அந்தச் சைதன்னியத்தை அறிவதற்கு வேறொன்றுக்கிடமோ இடையறுமை ன் ஒன்றாய்விளங்குமென்ற அதனை யறிதற்கு உள்ளது யாது அச்சொல்லர்த்த காரணமாயிருந்து அதனையறிக. ஏ-று இ-றுகள் - சிகிதமுதல்சாக்ஷிவரைக்கும்; ஒன்றையொன்றறியுமிடத்து அறியும் பொருள் அறியப்படும் பொருளாகா தென்பது கருத்து .... (௬)

[விருத்திஞானத்திரயவியல்பு,]

மெய்யான விருத்தியகண்டாகார விருத்தி விவேகவிருத்தியொடு வையெ விருத்திகள் மூன்றாகும். மாயமலவிருத்தி விடயாஞ்ஞா

னம் போக்கிய விடயந்தோற்றுவிக்கு மக
ண்டமெனும் விருத்தி, தூபிகஞ் ஞானத்தை
ப்போக்கியச்சாட்சியையே தோற்றுவிக்கும்
விவேகவிருத்தியு மகண்டாஞ்ஞானம், போயி
டச் சீவசாட்சிஞானமொன்றும் போதநிலை
யொருத்துமெனப் பகர்ந்தான் மறையே.

இ-ள். மனோவிருத்தி அகண்டாகார விருத்தி விவேகவிருத்தி என்னும் விருத்திருமன்றுகும். இவைகளில் மனோவிருத்திஞானமானது கடாதிவிஷயத்தை மறைத்திருந்த அஞ்ஞானத்தைப் போக்கிச் சீவனுக்கு அவற்றைத் தோன்றச்செய்யும். அகண்டாகார விருத்திஞானமானது கூடஸ்தனை மறைத்திருந்த அஞ்ஞானத்தைப் போக்கிக் கூடஸ்தனைத் தோன்றச்செய்யும். விவேகவிருத்திஞானமானது சொரூபவிபாகத்தை மறைத்திருந்த அஞ்ஞானத்தைப் போக்கிக் கூடஸ்தனையும் வியாபகசைதன்னியத்தையு மேகமாக்கித்தானும் அந்தவழி விடைத்தடக்கிப் பிரபஞ்சத்தோற்றத்தையும் சின்மாத்திரமாக்குமென்று நான்குவேதங்களுஞ் சொல்லும். ஈ-ம. இவ்விருத்திகதிரயஞானத்தால் அஞ்ஞானநிவிர்த்தியும் சொரூபத்தோற்றமுங் கூறியது (ச)

[ஞானி அஞ்ஞானி விருத்தி நிலைமை.]

மிக்கபாராதீனாகமேளயுலகமெல்லாமதில் விரு
ப்புவெறுப்புற்றோர்சு பொக்கமனவிருத்தி
யஞ்ஞானாத்திரமாவறிவகண்டசொரூபமாகு, ம
க்கத்துக்கேடு றகு ப்யிவன்வாமன விருத்தியகண்
டமாகர், தக்கபிராரத்துவசத்தராகிப் பிற
ந்திறந்து தளர்கில்ரு .... *

இ-ள். அஞ்ஞானத்தை உள்ளாகவர்ம
போயுலகமெல்லாமுள்ள ஆந்த வுலகத்தில
விருப்புவெறுப்ப அற்றோராயபோதுவிருத்தி
அஞ்ஞானாத்திரமாக வறிவு அகண்டாகார சொரூ
பமாகியிருக்கும், அப்படிச்சேர விசார
ணைபண்ணாத அஞ்ஞானிகள் அப்படி அறிவாக
மனோவிருத்தி அகண்டாகாரமாகப் பற்றுத்
தமக்குத் தக்க பிராரத்துவ வசத்தராய்ச் சன
னமரணத்தில் அழுந்தியிருந்துதிரார். எ. று. (௫)

[உபரதிவைராக்கியஞானபலன்.]

தோற்றமுபரதிவைராக்கிய ஞானமூன்றி
லைக்கொடாழித் பட்டாரு, னோற்றுபரதியு
டையார் பிரமாதி பதவிகளிகமேலாகதழிம்,
போற்றும்வைராக்கியர்க்கு மப்பக மண்டா
ஞானம் பொருந்தினோர்க் கருசி, சொற்றரிய த
ணூதி சீவான்தர் சொன்யுமாப்பட்ட தகை
மையாமே .... *

இ-ள், முத்தியடைவோர்க்குண்டாவன-உபரதி வைராக்கியம் ஞானம் எனமூன்றாம், இவற்றுள் பெண்டுபிள்ளை பண்டபதார்த்தங்களின்மேல யான் எனது என்கின்ற அபிமானம் நீக்கினதற்கு உபரதியென்றுபேர்- ஒருவருக்கு ஞானவைராக்கியமில்லாமல் உபரதிமாத்திரமுண்டானால் அவர் சரீராந்தத்தில் பிரமலோகாதிபதங்களையடையவர். அந்தப் பிரமாதிபதநிரஸனகாரமே வைராக்கியம்-ஒருவருக்கு ஞானவுபரதியில்லாமல் வைராக்கியமாத்திரமுண்டானாலும் ஞானமில்லாமல் உபரதி வைராக்கியமுண்டானாலும் அவருக்கு இகலோகத்திலே புகழ்ச்சியும் சரீராந்தத்தில் பரத்திலே பிரமலோகாதியுண்டாம்- ஆத்துமசொரூபத்தைதயறிவதே ஞானம் ஸம்ஸ்க்கார பலத்தினால் ஒருவருக்கு ஞானவைராக்கிய வுபரதி மூன்றுங்கூடியிருக்கும் ஒருவருக்கு உபரதியும் ஞானமுங்கூடியிருக்கும் ஒருவருக்குவைராக்கியமும் ஞானமுங்கூடியிருக்கும் ஒருவருக்கு வைராக்கியமும் உபரதியுமில்லாமல் ஞானமாத்திரம் பொருந்தியிருக்கும் ஆகிலும் அவருக்கு இவ்வாறு மாறாக லவிட்டுச் சொல்லக் கூடாததாகிய ஒப்பற்ற மோக்ஷமுண்டாமென்று ஆத்தும விசாரம் பொருந்தினவ

ர்கள் சொல்லுவார்கள். எ-று ....(௬)

திரிபுடியியல்பு.

மெய்வாய் கண்ணெறிமூக்குச் செவியா லுய்பது விடயம் விடயமாவும் ஐவாயிலா லெனவுற்றுணர்ந்தம் மனவிருத்தி யவையவிவ தாகிப், பொய்வாயின் செயல்களெல்லாந் த னதாநின்றிடல்சீவபோகம்வேறாய்த், தைவா ய்வெண் பிறைபோலத்திரிபுடிக்குஞ்சமசாட் சிதானேதானும்(இ-ள்)சுரோத்திராதியாகிய ஞானேந்திரியங்களினல் அனுபவிக்கப் படுவ து விஷயம். அவ்விஷயங்களனைத்தையும் அவ் விந்திரியங்களை யுற்று ஐந்தலை நாகம்போலவ றிவதுமனோவிருத்திஞானம் அவைகளையறிந் துமனத்தோடுங்கூடி இந்திரியச்செயலனைத் தையும்தனதாகப்பாவிப்பதுசிதாபாசன் - இ வைகளில் வேறாய்த் தைமாதத்தில்தோன்றிய வெள்ளியசந்திரப்பிறைபோலச் சமனாய் இந் தத்திரிபுடியைநிருவிகாரமாயிருந்து அறியுஞ் சாட்சிதானேதானாகிவிளங்குய'எ,று - இ,ல். காண்பான் காட்சி காட்சிப்பொருள் என்னுந் திரிபுடியும் அதின்சாட்சியுங் கூறியது .. (எ)

(அஞ்ஞானதிகளியல்பு)

ஓதரியவஞ்ஞானந்தனையறியா வுணர்விதற்

கொருறுநிமூலய், ஆதலம் மனோவிருத்தியவைய கற்றியொளி ஜீனயறிபு மகண்டாகாரங், காத விஞலருளிபசற்குருவருளாற் பெறுமகண்டா காரமாகுஞ், சாசமேதாஞகியிருப்பதே த துசொரூபசாட்சியாமே ....*

இ-ள், ஓதுதற்கரிய அஞ்ஞானமாவது தன் னையறியாத சீவவறிவு இந்தஅறிவை நிதகியம் பண்ணுவதற்கு முக்கியகாரணமமனோவிருத் தியாம்- அந்த அஞ்ஞான மனோவிருத்திகளை நீக்கிச் சாட்சியாயிருந்தஉடல்களை தன்னிய த்தை யறிவது அகண்டாகாரவிருத்திஞானம் அன்பினலருள்செயப்பட்ட சற்குரு கிருபை யினலெபெறப்பட்டதிகு அகண்டாகாரவிரு த்திக்குசாட்சமாயிருந்தறிவதானது அதுவே சொரூபசாக்ஷியாகும் என்றவாறு, அஞ்ஞான ம் மனோவிருத்தி அகண்டாகாரவிருத்தி சொரூப சாட்சி இவைகளியல்பு கூறியது.... (அ)

(விருத்தியுஞ்சீவனும்வியவாகல்,)

விருத்தியுஞ்சீவனும்விடயத்தினைப்பார்க்கி ற்பெரிதாம் - விருத்தியின்ஞானம்விடயாஞ் ஞானத்தையகற்றில், விருத்தியுஞ்சீவனும்வி டயாகாரமதாமதுபோல் விருத்தியுஞ்சீவனு ஞ்சத்தாகாரமதாயமைந்தால், விருத்தியைச்

சீவனைவிடயத்தினையறியுஞ்சாட்சி - வேந்தன
சையாதிருந்துமேன்மைபெறுந்திறம்போல,
விருத்திவிடயஞ்சீவன் சாட்சியிவைதோன்ற
விபுவாவன் ஞானியெனவிளம்புமுபநிடதம் ௬

இ-ள், விருத்தியுஞ் சீவனும் விஷயத்தினை
ப்பார்க்கிலும் வியாபகமாகும் எங்ஙனமெனி
ல் விருத்திஞானமானதுகடாதிவிஷயவஞ்ஞா
னத்தைப் போக்கினால் அப்போதுவிருத்தியு
ம்சீவனும்விஷயாகாரமாம்அதுபோலவேவிரு
த்தியும் சீவனும் அகண்டாகார ஞானத்தினால்
சீவசாட்சியாயிருக்கின்றகூடஸ்தனைமறைத்தி
ருந்தஅஞ்ஞானத்தைப் போக்கி அந்தகூட
ஸ்ததெரிசனம்பண்ணித் ததாகாரமாகுல வி
வகாரதசையிலே அரசனானவன் தன்னிலையிலி
ருந்துகொண்டு தேசசமாசாரங்களையெல்லா
ம்அறிந்துமேன்மையைப்பெறுகின்றதிறமை
போலவிருத்தியையுஞ்சீவனையும் விஷயங்களை
யும்சாட்சியாய் நின்று அறிவன்- இப்படிப்ப
ட்ட- ஞானியானவன் இந்தத்திரிபுடியும் சா
க்ஷியுந் தோன்றாத பரிபூரண சொரூபத்தைப்
பார்த்து அதுவாவன் என்றுவேதாந்தஞ்சொ
ல்லும்-எ-று- இ-ள் -விருத்தியுஞ்சீவனும் எந்
தவிடயத்தைப் பார்த்தாலும் அது வாகையா

மேல்இன்மாத்திரமானவிடயங்களைப் பார்த்தாலும்
அதுவாவனென்பது கூறியது... ....(௧௯)

{ விஷயமுதல்சாக்ஷிவரையிலென் }
{ றற்கொன்றுவிசேடமாமாறு, }

போற்றிய விந்திரியமின்றி விடயமெலாந்
தோன்று, பொறிகளைந் தும் காரணமின்றிப்
பொலிவெய்தித் தோன்றுவால், சாற்று காரண
முஞ் சீவனின்றியக்காற் றோன்று சாட்சியன்
றிச்சீவனிலை தானுணர்வுதோன்று, தாற்றவிவை
யிந்திரியங்கள் விடயமட்டிமறியு- மவ்விரண்டு
ங் காரணமறிந்திடு மவையுமென்றினையுந், தேற்ற
மொடுசீவனறியுறுமவைநான்கினையுந் - தெளி
ந்தறியுஞ்சாட்சி யதீதப்பொருளா யிதுவே.

இ-ள் - போற்றப்படுகின்ற ஞானேந்திரியங்
களில்லாமல் விஷயங்களைத் துந் தோன்றாது
கள் - அந்தக்கரணமில்லாமல் அவ்விந்திரியங்க
ளைந் துந்தோன்றாதுகள் சீவனில்லாமல் அந்
தக்கரணந்தோன்றாது - சீவசாட்சியில்லாமல்
சீவனிலையினுணர்ச்சிதோன்றாது - ஆகையால்
இந்திரியங்கள் விஷயமட்டுக்குமறியும் - விஷ
யங்களையும் இந்திரியங்களையும் அந்தக்கரண
மறிந்திடும்- அந்த விஷயேந்திரிய காணங்க
ளைத்தெளிவோடுசீவனறியும்- இவைநான்கினை

யம் சிவசாட்சி யெனிக்குஅறியு நெஞ்சசாட்
சிகைதலம் பிரமே வதிகப்பொருளாம்-என்று
(அவஸ் தாத்திரயசாக்ஷி-)

கற்பனைசெய் யவத்தைகளைந் துமன்றினுக்கு
ஞ்சாட்சி- கலந்திகாருக் கைமையினிலருங்காட
சிகூறிற், கிரபாரவுஞ் சாக்கிரத்திற் சாட்சிதா
னே-செகசாட்சியா பிராகஞந் தியக்கமான-
சொர்பனத்தின் படைவிருத்தி சனகமேசாட்
சி- சூனியமாஞ்சுழுத்தியிலஞ்ஞானமான, கற்
பநெறியானந்தமக்கசேசாட்சியனைத்தினு
மிவ்வாறிருந்தோர்ந்தறியுங்காலே...... *

இ-ள்- கற்பனையாயிருக்கும் சரீரத்திரயத்
தைப்பற்றிய அவஸ்தாத்திரயத்திற்குச் சாக்ஷி
யானது பொருந்தியும் பொருந்தாமலு மிரு
க்கு மனுபவங்க றயேலடில நித்துவிலாசமா
யிருக்கும் சாக்கிரத்திலே சாக்ஷியானது தப்
தாயப்பிள்ளைப் போல துவைய் ஆகம் என்கிற
சீவாத்துமபக்ஷமாயும் நிருவிகாரத்திருமல்சக
ச்சாக்ஷியாகியு மிருக்கும். இந்தச் சாக்கிரத்து
வாசனைமயமாகியசொர்பனவஸ்தையில்கமல
பத்திரோதகம்போல் அந்தராத்ம பக்ஷமாகி
யும் நிருவிகாரத்தினுள்மனோவிருத்திக்குச்சா
க்ஷியாகியு மிருக்கும். இந்தச்சொர்பனாக்

கிரப் பிரபஞ்ச மெல்லாவற்றிற்கும் பீஜமாகி
யும் அப்பிரபஞ்சத்தோற்றரவற்றிருக்கிற சுழு
த்தியவஸ்தையிலே லோகவிவகாரத்திற்குச் சூ
ரியன்போலப்பரமாத்துமபக்ஷமாகியும் நிருவி
காரத்தால் அஞ்ஞானரூபமான அற்பமறியா
ல்வருகின்றஆனந்தத்துக்குச் சாக்ஷியா யிருக்
கும் இம்மூன்றிலுமிப்படியிருந்ததறியும். எ-று.

{ விருத்திஞானத்திரயத்தால் }
{ அஞ்ஞானத்திரயநிவிர்த்தி. }

அரியவிருத்திகண் மூன்றாலகலுமஞ்ஞானங்
களின்னமாய்ந்து கூறில், தெரியுமனவிருத்தி
யினால் விடையாஞ்ஞானங்களெல்லாஞ் சிதை
யுமேலாய்ப், பிரிவிலகண்டாகாரவிருத்தியிற்
சாட்சியை யறியாப்பந்தநீங்கும், உரியவி
வேகவிர்த்தி யகண்டாகாரமுங்கடந்தங் கொ
ண்றமன்றே (இ-ள்,) அரிதாகியவிருத்தித்திரி
புடியினால் அஞ்ஞானநிவிர்த்தியாகும். இன்
னம் ஆராய்ந்துசொல்லில்தெரிகின்றமனவிரு
த்திஞானத்தினால் விஷயவஞ்ஞானங்களெல்
லாமழியும் இதற்கு மேற்பட்டுப் பிரிவில்
லாத அகண்டாகாரவிருத்திஞானத்தால் கூட
ஸ்தனை யறியாதபடி மறைத்திருந்த அஞ்ஞா
னம்நீங்கும். முத்தியைத்தருதற்குரியவிவேக

விருத்திஞானம் அகண்டாகார விருத்தியையு
ங்கடந்து அகண்டாகார விருத்தியும் சிவனு
ம் சிவசாக்ஷியுமாகிய இம்மூன்றையுஞ் சுத்
தசைதன்னியமாக்கித் தானும் ததாகாரமா
ம். எ - று. ... . (௰௨)

(தத்துவவுற்பத்திலயக்கிரமம்)

பேசரியபாத்தினிலோபமதா மூலப்பிர
கிருதிதோன்றுமிதிற்சாத்திக மாமாயை, ஈசு
ரனிதிற்றோன்று மிராசத மவித்தை சீவ னிதிற்
றோன்றுந் தாமதத்தாவரணவிட்சேபமதா
ஞ், சூசகவிட்சேபமதிற்சூக்கும பூதமதாஞ்
சூக்கவுட விருவணைத்தாற் றோன்றிடுந் தாமத்
தின், மாகில்பஞ்சீகரணமதாலையம்பூதவடிவா
யதிற்றாலசடந்தோன்றுமனைத்துமிவ்வா றட
ங்கும் - (இ ள்.) அவாங்மனோகோசரமாயிரு
க்கின்ற பிரமத்திவிடத்தில் விவர்த்தமாக இர
ச்சுவில் சர்ப்பத்துவம்போல் மூலப்பிரகிருதி
யென்கிற ஒருசத்து தோன்றும்; இந்தச்சத்தி
க்கு விகிருதமான சத்துவம் ரஜசு தமசு என
மூன்றுகுணமுண்டு இதில் சத்துவ குணத்தி
ற்கு மாயையென்றும் ஈசுரகாரண சரீரமென்
றும்பெயர். இந்தமாயையில் சைதன்யப்பிர
திபிம்பமாகிய ஈசுவரன் றோன்றுவன். இவ

னுக்குசர்வக்ஞியனென்றும்பெயர். இந்தவீசு
வரன் சத்துவத்தின் ரஜசசத்துவம்தமசாகிய
மூன்றுகுணத்திலும்பிரதிபிம்பித்துமுத்தொ
ழிலையும்நடத்துகையால் இவற்கு பிரமாவிஷ்
ணுருத்திரனென்றுபேருண்டாயிற்று இரசோ
குணத்துக்கு அவித்தையென்றும் சீவகாரண
சரீரமென்றும்பெயர். இந்த அவித்தைகளில்
சைதன்னியபிரதிபிம்பமான சீவர்கள் தோன்
றுவர்கள். இச்சீவர்களுக்குகிஞ்சித்ஞ பிராதாபா
சமன் என்றும் பெயர். சீவன் ரஜசின் சத்துவ
ம் ரஜசு தமசு என்கிறமூன்றுகுணங்களில் பிர
திபிம்பிக்கையால் தத்துவரூபனி என்றும்
காமக்குரோதனென்றும் சோம்பு நித்திரை
யுடையவனென்றும் பெயராச்சுது. தமோகு
ணத்தில் ஆவரணம் விட்சேபம் என்றிரண்டு ச
த்திகளுண்டாம். இதில் ஆவரணசத்தியானது
ஈசுவரனுக்கும் சீவன்முத்தருக்குந்தவிர மற்
றைச்சீவருக்கெல்லாம் சரீரத்திரய சாக்ஷிலக்ஷ
ணனியங்களை ஒன்றைகொன்று பேதந்தெ
ரியவொட்டாமல் மறைக்கும். இந்த ஆவரண
ம் நீங்கினதே முத்தி. விக்ஷேப சத்தியினிட
த்தில் அபஞ்சீகிருத சூக்ஷ்ம பூதங்கள் தாம
சின் முக்குணத்துடனே பிறக்கும். இந்த

பஞ்சபூதங்களின் தாமதசத்துவகுணமுற்பா
தியிலே சமஷ்டி வியஷ்டி ரூபமாகவுண்டான
து அந்தக்கரணம்-௫, பிர்த்யாதியில் வியஷ்டி
ரூபமாக வுண்டானது ச்ரோத்திராதிகளான
ஞானேந்திரியம் ௫. தாமதகுண ரசோகுண
முற்பாதியில் சமஷ்டி வியஷ்டி ரூபமாகவு
ண்டானவைகள்பிராணாதிவாயுக்கள் ௫. பிற்பா
தியில் வியஷ்டிரூபமாக வுண்டானது வாக்கா
தியான கன்மேந்திரியம் ௫ இந்தச்சாத்துவி
கத்தினாலும் ராசதத்தினாலுஞ் சூக்ஷ்ம சரீரமெ
ன்று சொல்லப்படும் இவ்விருபதுதத்துவங்க
ளுமுண்டாம்- சீவர்களுமனேகரானபடியினா
ல் இந்தச்சூக்ஷ்ம சரீரமும் அனேகமாகவிரு
க்கும்- சூக்ஷ்மபஞ்சபூததாமத தமோகுணத்
தில்பஞ்சீகிருத ஸ்தூல பஞ்சபூதங்களுண்டா
ம். இந்தப்பூதத்தினின்றும் ஆறுதத்துவமா
ய் நால்வகைப்பிறப்பாய் எழுவகைச்சாதியா
யிருக்கின்ற ஸ்தூலசரீரங்கள்தோன்றும்- இப்
படிதோற்றின ஸ்தூலசரீரமான அன்னமய
கோசதத்துவம் ௬. சூக்ஷ்ம சரீரதத்துவம்-
௨௰ பூதம்-௫ மாயை அவித்தை ஈசுவரன் சீ
வன் பிரமம்-௫ ஆக தத்துவம் ௩௬ இந்தமு
ப்பத்தாறில் அனுதுயாயிருக்கிற பிரமம் நீங்க

லாகக்கற்பிதமாயிருக்கின்ற தத்துவம் ஈறும்
பிரகிருதியிலதோன்றினபடியே சகலமும் பி
ரகிருதியிலொடுங்கிப் பிரகிருதியும் பிரமத்தி
லொடுங்கும்-எ-று .... (௰௩)

(பிரகிருதிமுதலியவற்றினிவிர்த்தி.)

பகர்வரியமுதற்பொருளின் வியர்த்தமைத
ழுப்பகுஞ்யிந்தவுலக மெய்யாய்ப் பார்த்திடு
தம்மாயை, யகமுடலென்றிருப்பதுவே யவி
த்தைதத்துவங்க ளனைத்தையுந் தாமெனவடை
மைப்பதாவரணம் விடைய, சுகவிருந்தி வி
ட்சேப மிவைகளோர்து மடைவே தொலைதல்
பரிபூரணத்தாற்சோதனைதற்பகத்தான், மிசு
வுணருந் தொம்பதத்தாற் றத்துவஞானத்தா
ல் விமோகமுத்தியதனாலும் விடப்படுதலெ
டாம்.(இ-ள்.) சொல்லுதற்கரிதாகிய அதிஷ்
டான சைதன்னியத்திலிடத்திலே விவர்த்த
மாக ஏகதேசத்திலுண்டாய்த் தனக்கு அதி
ஷ்டான சைதன்னியமாகிய பிரமத்தைத்தா
னே பிரபஞ்சமாகத்தோற்றுவிப்பது பிரகிரு
தி-இந்தநாமரூபாத்மகமான பிரபஞ்சத்தை
ச் சத்தியபுத்தி பண்ணுவதுமாயை-சரீரத்திர
யத்தையுந்தானெனப்பண்ணுவது அவித்தை
இருபத்தொன்பது தத்துவத்திற்குமபேதந்

தெரியவொட்டாமல் ஈனென்னும்படி மறைப்பது ஆவரணம் - விஷயசுகத்தையிச்சித்து எழும்பினவிருத்தி விக்ஷேபம். இவையைந்தும் முறையில் யதார்த்தமாகிய பரிபூரணஞானத்தினால் பிரகிருதியிடம் தற்பதசோதனையால் அதிஷ்டானசைதன்யஞானத்தினால் மாயையும் - த்வம்பதசோதனையில் சீவசாக்ஷியையறிதலால் அவித்தையும் தத்துவவிசாரணையால ஆவரணமும் - விதேககைவல்யத்தால் விக்ஷேபமும் - தொலையும் - இவ்வைந்தாலும் விடப்படுதலே வீடாம்...... .... (௰௪)

(பிர்ம்மஸப்தாவஸ்தை.)

சோதி தானாயிருந்தாற் பிரமமாமாயை யிலேதோய்ந்தாலீசன், சாதல் விச்சையிற் கூடிற் சீவனும் பிரமகாரணர்சேர்ப்பானன், மேககுமிந்திரியஞ்சேர்ந்தாற் பிரமாணமறியா தவிடயத்தெய்தல், யாதனுவே பிரமேயம திவதிற்போந்தாற்பலமேழவத்தைகூடும்...*

இ-ள். ஸ்வயம்பிரகாசமாயிருக்கின்றசைதன்னியம் நிருபாதிகமாக இருந்தால் பிரமமென்றுபெயர். மாயையில்பிரதிபலித்தால் ஈச்வரனென்றுபெயர். இச்சாமயமாகிய அவித்தையில் பிரதிபலித்தால் சீவனென்றுபெயர்-

கரணசபளிதமானால் பிரமாதாவென்றுபெய
ர்- மேம்பாட்டினையுடைய இந்திரிய சபளித
மானால் பிரமாணமென்று பெயர்- பரோக்ஷ
விஷயங்களிற் கூடில் பிரமேயமென்று பெய
ர்- பிரத்தியக்ஷ விஷயத்துடனே கூடில்பல
மென்றுபெயர். இப்படி சைதன்னியமொன்
றே ஏழவஸ்தா நாமங்களைப்பெறும் எ- று-

(அஷ்டப்பிரமாணம்)

உற்றெதிரேகாண்டல்பிரத்தியட்சமனுமா
னமோங்குபுகைகண்டுநெருப்புண்டெனவே
யுணர்தல், மற்றுவமைமனைபசுப் போலெண
ல் சத்தம் பெரியோர்வாய்ச்சொலருத்தாபத்
தி மதத்தவுடலதனா. லற்றவுபவாசி யொளித்
துண்பா னென்றுணர்தலபாவமுமுன் பினிடை
யொருகாலத்துமிலையென்ற, னற்றியவிம்மர
த்தினிற்பேயுண்டெனலைதிகநாட்டுமேல சம்
பவம்ப்ரமாணமெட்டாய்நவிலும்.........*

இ-ள் எதிராகக்கடமுதலியவற்றை உற்றுக்
காண்பது பிரத்தியக்ஷப்பிரமாணம் இதுசந்
தேகப்பிரத்தியக்ஷம் விபரீதப் பிரத்தியக்ஷம்
யதார்த்தப்பிரத்தியக்ஷம் என மூன்றுவகைப்
படும் கட்டையைக்கண்டு கள்ளனோ தறியோ
வென்பது சந்தேகப்பிரத்தியக்ஷம்- கட்டை

வைபக்கள்ளென்றுநிச்சயிப்பது - விபரீதப்பி
ரத்தியக்ஷம் - கட்டையைக்கட்டையென்றறிவ
து - யதார்த்தப்பிரத்தியக்ஷம் அநுமானப்பி
ரமாணமாவது புகையைக்கண்டு நெருப்புண்
டென்றுநிச்சயிப்பது - இதுபிரதிக்கினை ஏது
திருஷ்டாந்தமென்றும் மூன்றனையுங்கொண்
டிருக்கும் - அவைகளில் பருவதம் அக்கினியு
டைத்தென்பது பிரதிக்கினை - தூமமுள்ளதா
லென்பதேஹேது - மகானஸம்போலவென்
பதே திருஷ்டாந்தம். பசுப்போலிருக்குகவயமா
யென்பது உவமானப்பிரமாணம். சத்தப்
பிரமாணமாவது உண்மையைச்சொல்லுகின்ற
பெரியோர்களதுவாய்ச்சொல்லாம். அருத்தா
பத்திப்பிரமாணம் - நித்தியவுபவாசியென்று
இருக்கின்றவனுடைய தேகபீனத்துவத்தினா
லேகாந்தத்தில் புசிப்பானென்றறிவது, அ
பாவப்பிரமாணமாவது பிராகபாவம் பிரத்
துவம்ஸாபாவம் அந்நியோந்நியாபாவம்
அத்தியந்தாபாவமென நான்குபேதமாயிரு
க்கும் - இவைகளில் குயவன் கிரியைமண்ணைப்
பார்த்து இதிலே கடமுன்னில்லையென்பது பி
ராகபாவம் - உண்டானகடம் பின்னில்லையெ
ன்பது பிரத்துவம்ஸாபாவம் - கடத்தில்பட

றும் படத்தில் கடமுடிகிடைமென்பது அவ்
விஷயாள் ஷியாபாவ.-ககுளாவிந்தப் ஒருகா
து மிலைமெயன்பது அதநியந்தாபாவம் இ
ந்தமதத்தினில் பெயுன்ட டேறுகர்ணைமூலமா
ய்வழுங்குவது ஐதிகியப்பிரமாணம் ஒன்றுண்
டாகுலபடதத்துாறு ஆயிரமுவுண்டா மென்ப
து சம்பவப்பிரமாணம் - எனப்பிரமாணங்க
ள் வடமொடவ்றுசொலலப்படும் - எ - று. (௰௬)

(சிவப்பிரகாசிகை.)

மப்ஷியமேதாருஞ்ஞானந்தனையறியாததும
றைப்பாவரணமாகிய, பஞ்சிபவிடசேபமெ
னதெனலாப்த்தவாக்கியங்படமோட்ச ஞான
ர், தன்னிலைதாமுனைகுவேயபமோட்சங் கன்
டதொரு சந்தோடத்தி, னந்நிலையேதுககமு
ம்போயானந்தமடைவதுமேழவதனைதப்பே
றும் - (இ - ள் -) நீசொல்லவர்தகுடநாணறியே
மென்பதே அஞ்ஞானம் - இது அஞ்ஞா
னமென்றால் நீசொன்னவர்தமய அறியேமெனன்
கிற வறிவுவரவேதுவில்லை இது அறிவுதானே
ன்றால் நான் அறியேன் என்கிற மயக்கம் வர
வேதுவில்லை - இந்த அருக்தாபத்திப் பிரமா
ணசகிதமாய்த் தன்னை யறக்கின்றதே நிலை
பெற்ற அஞ்ஞானம் இருபத்தொன்பதுத்

ணுவத்தைப் ஒன்றுக்கொன்று பேதந்தெரியவொட்டாமல் மறைத்திருப்பதே ஆவரணம்- சரீராதிப்பிரபஞ்சவாசனைபண்ணின விருத்தியேவிக்ஷேபம் - சற்கருமபரிபாகத்தினால் சொர்க்காதிலோகப்போகப் பிரமமொன்றுண்டென்னுமாப்போலாகிய நிச்சயபுத்தியேபரோக்ஷஞானம். சற்கர்ம பரிபாகத்தினாலும் குருகடாக்ஷத்தினாலும் காலபரிபாகத்தினாலும் - பரோக்ஷமாயக்கேட்கப்பட்ட பிரமமைச்சுல்லியம்மதாலது அபரோக்ஷஞானம். ஏகதேசமாகிய ஜீவாவஸ்தையில் சைதன்யமானவை ஸம்ஸாரதுக்கமெல்லாம் தன்னுடையதல்லவென்பதே துக்கநிவிர்த்தி, அந்த துக்கந் தோன்றாத ஆனந்தமே தடையற்றவானந்தம்- ஆகிய இவைகள் ஏழவஸ்தையாம். எ-று- இ-ல- அஞ்ஞானம் ஆவரணம் விக்ஷேபம் பரோக்ஷஞானம் அபரோக்ஷஞானம் சோகநிவிர்த்தி தடையற்றவானந்தம் என்னுமேழவஸ்தைக்கும் அனுபவங் கூறியது.... ... (௰௭)

{ தூலசரீரமுதல்பிரமம்வரைக்குந்திருஷ்டாந்தம். }

கடவடிவுதூல சடங்கடசலமேகாரணங்கட சலத்திலழுக்கவிதனை கடசலவாஸ.ஜீவன், கட

வெளிமேல்வெளிசாட்சிசத்தா மிவ்விரண்டுங்
கடசலப்போற் றனுகரணங்கலங்கினுந்தாங்க
லங்காக், கடசலம்வற்றுநிழல்போலசையிரு
ளவித்தை கலந்து நின்றதிரவிமெயதிர்கடசலம்
போயுளதாம். கடவெளிமேல்வெளி போற் ச
ற்குருவருளாலுங்குங்காரந்துசடசாடசிசத்தா
மிக காண்பதத்துவிதமே.......... ✲

௩௦. கடத்தைப்போலத்தூலசரீரம் கட
த்திற் பூரித்தசலம்போல அந்தக்கரணஞ் சல
த்திலமலினம்போல வவித்தை கடசலத்திலா
காசப் பிரதிபிம்பம் போலச் சீவன் கடத்து
க்குளிருக்கும் ஆகாசப்போலச் சீவசாட்சியா
கியகூடஸ்தர். கடத்துக்குப் புறம்பேயிருக்
கும் மகாகாசம்போல வியாபகமாகியபிர
மசைதன்னியம். கடத்துக்குள் ளாகாசமும்
வெளியாகாசமும் ஏகமாயிருப்பதுபோ
லச் சீவசாட்சிசைதன்னியமும் - சர்வசாக்ஷி
சைதன்னியமும் ஏகாகாரமாகவிருக்கும். க
டசலம் சலனப்படும்போது பிரதிபிம்பாகா
சத்துக்குச் சலனமுண்டாவதுபோல அந்த
க்கரண விகாரத்தால் அவித்தையாயிருந்தபிம்
ப சைதன்னியமாகவிருக்கும் சீவசாக்ஷியுக்
கும் விகாரமுண்டாம். கடசலமும் பிரதி பிம்பா

காசரும் சகனைத்தை யடையும்போது கடசு
லத்துக்கிடையிலேக [illegible] தருடனே நான்
வியாபி [illegible] கடாகாசம் [illegible] விக ரமா
கவிருட்பத்தோடு உடல் பேதத்திருவே ரான்
ருபோ [illegible] ல்கொடுமி ஷசகம் னி
யமம் [illegible] ககாசை த்துடனே விய பித்த்ரு
ந்தாலும் நிலைகாரமாகவேயிருக்கும் - கடத்
[illegible] சலத்தில் மேகம் மேயுபவேடிருநிழ
லிலவை [illegible] காசம் [illegible] வா [illegible] த்
மம் [illegible] பட்டதோகத்தப ய பட்டது
போலக் காடக [illegible] கவ வா சதகால
மேல் வாய் வா கடபசிசடாசுசுத நாச
மில்லை கடத்த் சலம் மேமேலும் பாயம
ற் கடசநிடங்கிளை சலத்தலக [illegible] கண் வெளி
னிதானசமேல் ஏவதசால அவன்களைககுறு
ல சலமும் சோவுதலு அடுக ருப்படிந்து பி
திபிம்பமும் போடுற்போலச சாகாம டாரி
பாகந ரு இ டசர் ருசட கோதராறும் ம
ஹேல யாகி அவிதளையுந கெடும் பி திபி
ம்பசொருபமு டியசீவனும தனைக கநிஷ்டான
சைதன் னியமாத திரமாக வேசேஷிக்கும் கட
சலம் வற்றின காலத்தில கடாகாச மென்றும்
மகா காசமென்றும் பேராறுற்போல உபாதி

பேதத்தினால் சிவசாட்சியென்றும் ஸர்வஸா
ட்சியென்றுமிரண்டுபோலிருக்கும் - கடமு
டைந்தமாத்திரத்தில் மற்றுமொன்றுடனேகடா
காசமென்னும் பேர்போய் மகாகாசமெ
ன்றாயானதுபோலத் தேகாதி பிரபஞ்சத்தை
மித்தையாய்க்கண்டகாலத்தில் சிவஸாட்சியெ
ன்பதுபோய்ச் சித்தைச் சின்மாத்திரமாய்
க் காண்பது அத்துவிதானுபவமாம். எ - று -
இ - ள், தூலசரீரம் - அந்தக்கரணம் - அவித்தை -
ஜீவன் - ஜீவசாட்சியாகிய கூடஸ்தர் - பிரமசை
தன்யம் ஆக ஆறிற்குமனுபவங்கூறியது (௫)

(த்வம்பத தத்பதானுபவம்)

தொம்பதத்துபாதிகெடச் சொரூபம
தாமதுவே தொன்மையதாந் தற்பதஞ்சாத
னைசெயவுமேவன்றித், தம்பவுடனொன்றிரு
க்குஞ் சீவனாக்குமுதலாஞ் சாற்றுமன்மாத்தி
ரைப்பதுதானுமிருப்பதரு, னபரிபூரண
மனைறந்து ஞானமின்றிடனம்போலுருமுயி
ராகவிருமுகனருட்படியே, யிம்பருடாநியு
ம்போய்த் திருடார்க்கமாமகரு லெப்பொருளைப்
பொருளாக யிருப்பதன்னியல்பே... ..*

இ-ள், த்வம்பதத்துபாதியாகிய சரீரத்தி
னையும் சீவனும் நீங்கினால் சீவஸாட்சியாகிய

சுடர்தர் பிரகாசமாட் . அந்தச்சைதந்யமே அ [illegible] கிறு [illegible] தத்பத சோ [illegible] [illegible] [illegible] பிருக்கி [illegible] [illegible] னெசொரூப [illegible] னபூமிய [illegible] சனைவரும் ஆகையால் [illegible] ரக்கியபத தத்பதசோதனையப்பல் [illegible] மிடத்தில் [illegible] [illegible] [illegible] லாம் தாரகமாயிருக்கிற [illegible] சொரூபமாம் இட்டபடி [illegible] [illegible] ட்தசோரநிரூபம அவ்வகையே [illegible] டையவிவர்த்தமாக்க காலையம் [illegible] பாவய எ-று, இவ்· [illegible] பத [illegible] னையில் லெ ரூபவியாபகாருபவங் [illegible] யது,

(பஞ்சைக்யம்) (௰௬)

ஈசனுக்குத்தூலவுடம்பு தமெப்ள [illegible] சமேபீச னுக்குச்சூக்கவுடம்பிருவக்கசரூபமே, ஈச னுக்குக்காரணமா முடம்பாலயயவனே யீச

ஸர்வஸாட்சியே பிரமமென்னையறிந்தா, மீச
னுக்குஞ்சீவனுக்கு மைக்கியமெவ்வா றெனின்
லீசனுடன் மூன்றனைப்பார்த்திடவியலுக்குட
லே, இரண்டினையியையின்பேத சாட்சியாமு
வியக்தசாட்சிலே மேமாத்திரு வேடத்தைக்கயம்.

இவன் ஈசனுக்கு ஸ்தூலசரீரமாவது ஸ்தூல
பஞ்சபூதமும் ஸ்தூலப்பிரபஞ்ச மெய்யாக்கிடையும்.
சூக்ஷ்மசரீரமாவது சூக்ஷ்மபூதமும் சூக்ஷ்ம
பிரபஞ்சமுமையுமக்கிடையும் - காரணசரீரமாவது மா
யையுமாம் - இந்தச்சரீரத்திரயத்தையுமுடைய
வனே ஈசுவரன். இவனுக்கு [illegible] சைத
ன்னியம். இவையத்தாம் இவ்வண்ணமுடைய
யீசுவரனுக்குஞ்சீவனுக்கு மைக்கியமெப்படி
யெனின் ஈசுவரனுடைய ஸ்தூலசரீரமாகிய வி
ராட்டைப்பார்த்தால் சீவனுடைய ஸ்தூலசரீ
ரம் விராட்டிலேயடங்கினபடியால் இவனுக்குஸ்
தூலசரீரமில்லை ஈசுவரனுடைய சூக்ஷ்மசரீர
மாகிய இரணியகர்ப்பத்தைப்பார்த்தால் இவனு
டைய சூக்ஷ்மசரீர மதிலடங்கினபடியால் இ
வனுக்குச் சூக்ஷ்மசரீரமில்லை. ஈசுவரனுடைய
காரணசரீரமாகிய மாயையைப் பார்த்தால்
இவனுடைய காரண சரீரமதி லடங்கினபடி
யால் இவனுக்குக் காரணசரீரமில்லை. ஈசுவரனை

ப்பார்த்தால் இவனுக்கவஸ்திலடங்குகிற படி
யால்இயக்கேவதியமாகச் சாட்சியாகியபிரம
த்தைதட்ட ரீத்தால் முள்ள லாடசி அதிலடங்கு
கிறபடியால அதுவேறில்லை இதுவே யருமைக்
கியம்-எ-று ....(௨௰)

(அத்வைதநிலை)

தேகமேநானெனல நீயத்தெறிந்தாய்த மது
போய்த்தெளிவுவிலாகாயத்தின் வடிவேயதா
ணுப்ப், போகமோந் தேனுகாணம் வாய்மைப்
போவியக்கப் பொருளைநடையனை யிசனைப்
பொலியுங்கலி, லைசமாயண்ட மெலாங்குழக
னாயிந்தே தான்றுமையை யகண்டாகார மது
வேயீசத்தொய்த, ம கமாயகண்டாகாரமு நீ
ங்கிக் குறிகாவண்டமுந்தோன்றுத விடத்தத்
துவித நிலையே-(இ-ள்) அவித்யாவகிருய்ச்
சரீரத்தைத்தானெனப்பது ஜீவத்தையும்-விசா
ரணைத்திருவ் சரீரத்தானல்லவென்று கண்
டால் ஆக்க போலவியாபகனுய் அவ்வாகா
சத்திலே வாயு வியாப்பியமாக யிருப்பது
போலத் தனுகரணபுவனபோகமா யிருக்கி
ன்ற அண்டபேதங்களெல்லாம் தன்வியாபக
த்தில் வியாப்பியமாயிருக்கப்பொருந்து கின்
றவனே ஈச்வரனுவன்- அந்த ஈச்வரவியாபகத்

திலே யிந்த அண்டபேதங்களெல்லாங் கடுகு
ப் பிரமாணமாகத் தனித்தனியே தோன்றும்
ஈச்வரவிராட்சரீரமாகிய இந்த அண்டபேத
ங்களையெல்லாந் தானெனல் யீசுவரத்வைதம்
ஆகாசத்தைப்போல நிறைவாயிருக்கிற ஈச்வ
ரனுடைய சத்துவவுபாதியாகிய அகண்டாகா
ரமும் நீங்கில் ஸர்வஸாக்ஷியாகிய தன்னுடை
யவியாபகத்தில் கடுகளவாகவும் அண்டமுந்
தோன்றுது - அதுவே அத்துவிதநிலையாம்.
இ-ள். த்வம்பதத்தத்பதங்களைக் கூறியவையற்றி
ன் நீக்கத்தில் அனுபவமுங் கூறியது. ...(௨௧

{ சிவனைத் தியானித்தாலும்
அந்தமயமாவனெனல் - }

ஐயமின்றித் தெய்வருத்தியானித்தாலது
வாடருவுருவைத் தியானித்தாலட்டமூர்த்தியு
மாம், பொய்யவிரண்டையுந் தவிர்த்து தானா
கியிருந்தாற் பூரணமாஞ் சிவனெனிற் பொரு
ந்துமதுவாமால, மையனுறு மனம் விடயத்
தாசையுற்றேயதுவாய்பரனசனனமும் விளை
ந்த வாறெதன்றேயுணர்ந்து, மெய்யறிவே
தானேகப்பாவித்தாலதுவாய் விளங்குவர்யாவ
ருஞ்செனியாஷ்ட்டையுபெய்துவரோ... ..*
இ-ள். சந்தேகவிபரீதமில்லாமல ஸகுரு

பமாயிருக்கின்றமூர்த்தியைத் தியானித்தால் அந்தமயமாவன் - ஸகளநிஷ்களமூர்த்தியாகி ய ஈச்வரனைத்தியானம்பண்ணினாலும் அஷ்ட மூர்த்தியாயிருக்கின்ற ஈசுரனாவன் மாயா காரியமாயிருக்கின்ற இந்த பிரண்டிஞாபால னையையும் விடாமி நிஷ்களத்தியானம் பண்ணி னாலும் அந்தமயமாவன் சீவன் எதைத்தியா னித்தாலும் அந்தமயமாவனென்பது சாஸ்த் ரசித்தம் - ஆகையினாலே அந்தகாலத்தி லேமேருவிருந்துயானது கட்டாக்ஷவிஷய அந் ஞானத்தைப்போக்கிக் காமமுத்த ஆகாரத் தையடையும்படிக்குச் சீவனும் அந்த ஆகா மாகிறபடியால் எனைமானை சம்சாரதையு டையவருவென்றுனாந்து நிருவிகாரமாகி யசைதன்னிடதைமைறதத்புந்த அஞ்ஞான த்தை அகண்டாகாரவிருத்தினைத்திலே போக்கிச்சித்தசைதன்யத்தம்ப நேயபவைக் கில் அங்கேகவலைசம்பமே தாதுகயாவரும் விரங்குவா அப்படி விரைக்கியமாகும் - வேத காந்தத்தில் எவ்வுறுமேவயாத வீடடைபு படைவாகளை ஆ- ....

[இதற்கு இதுவேயியமமமோனெல்]

ஏர் ஈழுடையித்தியதலின் விடயபதேயுல்க

யிந்திரியங்கள் காரணத்தின் விடயங்களாகும்,
சாற்றுகரணங்களுநாயகனாக்கிக விடயஞ்
சாட்சிக்குவிடயமதாய்த்தயங்குவதாயாசன்,
போற்றுவிவேகஞ்ஞானவிடயமதாஞ்சாட்சி
புகன்றவிவேகமுமபிரமபூரணத்தின்விடயந்
தோற்றரியபிரமமொன்றின் விடயமன்றாக
வினச்சொரூபநிலையுணர்ந்ததுவாய்த் துலங்
குவர் ஞானிகளே.............................*

இ-ள். நாமரூபப்பிரபஞ்சம் இந்திரியங்களுக்குவிஷயமாம் இந்திரியங்கள் காரணங்களுக்கு விஷயங்களாம்-காரணங்கள் சீவனுக்குவிஷயங்களாம். சீவன்சீவஸாக்ஷிக்குவிஷயமாம் ஸாக்ஷியும் விவேகஞானத்துக்கு விஷயமாயிருக்கும் விவேகஞானம் பரிபூரணபிரமசைதன்னியத்துக்கு விஷயமாம் இந்தப் பரிபூரணபிரமசைதன்னியமான அறிவு ஒன்றுக்கும் விஷயமன்றாம் ஆகையால் ஞானிகளிந்தச்சொரூபநிலையேதானென்று அறிந்து அதுவாய்விளங்குவர். என்றது. இப்பிரபஞ்சமுதல்பிரமம்வரை ஒன்றுக்கொன்று விஷயமாயிருந்தலையும். பிரமமொன்றின் விஷயமல்லாததாயிருத்தலையுங்கூறியது................ (௨௫)

(தாதாத்மியத்திரயம்)

சகசமென்றும் பிராந்தியென்றுங் கன்மமெ
ன்று மூன்றாந் தாதான்மியங்களிவை சாற்றில
கங்காரம், பகல் சீவனொடு கலத்தல் சகசமதாம்
பிரமபூரணத்திற் கலப்பதுவே பிராந்தி சரீரத்
தோ, டகலாது கலப்பதுவே கன்மநானறிவே
ன்கர்த்தா நான்தேகமகமெம்பது தானிவைக
ள், பகர்செய்பிராரத்தத்தாற்றத்துவஞானத்
தாற் பணிசுழுத்தியாலகலப்படுமெனவுந் தொ
டரும்-(இ-ள்-)சகஜதாதாத்மியம் பிராந்திஜ
தாதாத்மியம் கர்மஜதா தாத்மியமென்றும்
தாதாத்மியங்கள் மூன்றும்-இவைகளில் அக
ங்காரம் சீவனுடனே பொருந்தியிருப்பது
ஸகஜமாம். பிரமத்துடனே பொருந்தியிருப்
பது பிராந்திஜமாம் சரீரத்துடனே பொருந்
தியிருப்பது கர்மஜமாம் இதற்கு அனுபவ
மெங்ஙனமெனில அகங்காரம் சீவதாதாத்
மியமாய் நான் அறிவேனென்பது சகஜமாம்
அகங்காரம் பிரமதாதாத்மியமாய் நான்கர்த்
தாபோக்தாவென்பது பிராந்திஜமாம். அகங்
காரம் சரீரதாதாத்மியமாய்த் தேகோக மெ
ன்பது கர்மஜமாம்; இவைகளில் சகஜதாதான்
மியம்பிராரத்த நாசத்திலும் .பிராந்திஜதா

தாத்மியம் தத்துவஞானத்தினாலும் கர்மஜதா
தாத்மியம் சுழுத்தியினாலும் நீங்கும் அம்மூ
ன்றும்வாராதளவும் இத்தாதாத்மியங்கள் தொ
டர்ந்துநிற்கும் .... (௨௪)

(பஞ்சகோசதாதாத்மியம்)

அன்னமயம்பிராணமய மனோமயம் விஞ்
ஞானமானந்தமயமைந்தினன்னமயமாகும்,
பின்னுடல் கன்மேந்திரியத்திற் பிராணனுங்கூ
டிற் பிராணமயமனங்கூடிற் பிறங்குமனோம
யமா, நன்னின்ஞானேந்திரியமும் புத்தியுங்கூ
டிடல் விஞ்ஞானமயமா மவித்தையானந்தம
யமாகு, சொன்னவைந்துந் தானென்று தா
ன்மியமிவ் வெல்லாந்தோய்வறநின்றனனெ
னல்தான்சுத்தவனுபவமே .... *

இவ், அன்னமயம்பிராணமயம் மனோம
யம்விஞ்ஞானமயம்ஆனந்தமயமென்னுமை
ந்திலசட்கோசத்துவமாயிருக்கின்றன, தூலசரீ
ரமே அன்னமயகோசம். சூக்ஷும சரீரத்தில்
பிராணனுங் கன்மேந்திரியமுங்கூடியது பிரா
ணமயகோசம். மனதுங் கன்மேந்திரியமுங்கூ
டியது மனோமயகோசம். புத்தியுஞ் ஞானேந்
திரியமுங் கூடியது விஞ்ஞானமயகோசம்.
காரணசரீரமேயானந்தமயகோசமாம். இவ்வ

வைந்தையுந்தானெனமேலதாதாத்மியங்களா
ம். இவைமியங்களெமெனில்நான்பருத்தேன்
இளைத்தேனெனப்பது அன்னமயகோசதாதா
த்மியம். எனக்குப்பசிக்கிறதுதாகிக்கிறது
என்பது பிராணமயகோசதாதாத்மியம். நா
ன்சங்கல்பித்தேன் விகல்பித்தேனென்பதும
னோமயகோச தாதாத்மியம். நான்கர்த்தா
போக்தாவென்பது விஞ்ஞானமயகோசதா
தாத்மியம்நான்சுகியெனப்படுவதானந்தம
யகோசதாதாத்மியம். இவைகட்கு அவ்வி
யமாகிறதென்சரீரம் என்பிராணன் என்ம
னம் என்புத்தி என்னஞ்ஞானம் என்னுமறு
பவத்தினல்நலத்தைஇப்பஞ்சகோசங்கள் வே
றுவிகாரநிலைசாதாத்மியமொரு அறிந்து
அவற்றில் தோய்வறநின்று அறிவுவடிவமாகி
யதன்னை உள்ளபடி காண்பதே சுத்தமாகிய
அனுபவமாமென்றவாறு .... (௨௫)

(ஸாக்ஷிசரீரத்ரயவிலக்ஷணை மெனல்)

மொய்த்தாருஞ்சாட்சிக்குச்சரீரமானமூ
ன்றினுக்குமன்னியமுமுடிவுங்கூறிற், கர்த்தா
வாஞ்சாட்சிக்ஞானதகமேலகாரணமாந்தே
கமந்தக்கணைதநுஞ்சந், தொத்தாயகாரணதே
கந்தானென்றுவதைலைவதல் மூன்குக்குயதே

சங்கள்கோடி, யொத்தாயபிரளயத்திலொடுங்
குஞ்சுக்கமானிருந்து முனமனந்தமொ
டுங்குந்தூலம் ....*

இ-ள். எங்கும்நிரம்பியிருக்கின்ற சாட்சி
சைதன்னியத்துக்குச் சரீரத்திரயவிலக்ஷணமும்
சரீரத்திரயத்துக்கு நாசமுஞ் சொல்லுமிடத்தி
ல்- கர்த்தாவாகிய சாட்சியேதானுகவிளங்கிய
ஞானத்தின்மேல் அஞ்ஞியாகவிருக்கின்ற கார
ணதேகம் அந்தக்ஷணத்தில் நாசமாம். அந்த
க்காரணதேகமானது நாசமாகாமலிருக்குங்
காலத்தில்சூக்ஷமசரீரங்கோடாகோடி கிருஷ்
டிதோறுந்தோன்றிப் பொருந்துகின்ற பிரள
யந்தோறுமொடுங்கும். ஒருசூக்ஷமசரீர கிரு
ட்டியிலுண்டாய்ப்பிரளயத்தில் நாசமடைவத
ற்குள்ளாகக்கோடாகோடி ஸ்தூலசரீரந் தோ
ன்றிமறையும். என்று இவ்சாட்சிக்கு நாசமில்லா
மையினுல்நாசத்தையடைகின்றசரீரத்திரயத்து
க்குச்சாட்சிவிலக்ஷணமென்பதுகூறியது-*

(வெப்பநோயையறுக்கணுமெனல்.)

ஆய்ந்தகுத்தத்தெய்யத்த மதும்வ்வியாகிருத
மதனிலிரணியகருப்பபதனில விராட்டடக்க
ம். வாய்ந்தவிராட்டினில் வானம் வானில்வளி
வளியின் வன்னியம்னியதிலவன டவ்வனதனின்

மாண்டானடக்கந். கொய்ந்தமண்ணிற் றால
சட மடக்கமதிற்சூக்கஞ்சூக்குமத்தெலவித்தை
யதிற்றோப்பீ மடக்கம். பரந்தடங்கு மதை
னையணுவென்பரிதனடங்கும் பரனையணு
வுகணுவாப் புகன்றிடுநான் மறையே....*

இவ் பிரகிருதியினது காரியமாகிய சுத்தாவஸ்தைக்குச் சுத்தபூதம் - க - அவ்யக்தாவஸ்தைக்குவாஸனாபூதம் - ரு - அவ்யாகிருதாவஸ்தைக்குக்காரணபூதம் ரு இரண்ய கர்ப்பாவஸ்தைக்குச் சூக்ஷமபூதம் ரு விராட்டவஸ்தைக்குத்ஸ்தூலபூதம் ரு— இந்தச் சுத்தபூதவியாபகத்துவேலவ்யக்தபூதமைந்தும், இந்த அவ்யக்தபூதத்திற்குள் காரணபூதமைந்தும் இந்த அவ்வியாகிருதபூதத்திற்குள் சூக்ஷமபூதமைந்தும், இந்த இரண்யகர்ப்பபூதத்திற்குள் ஸ்தூலபூதமைந்தும இப்பூதங்களுள் ஆகாசத்தில வாய்வும் அதில அக்கினியும் அதிலஅப்புவும் அதில்பிருதிவியும் பத்திலொன்று பத்திலொன்றாய்க் குறைந்துவியாப்பியமாகவிருக்கும் இந்த ஸ்தூலப்பிருதிவியிலே ஷட்கோசத்துவமாயிருக்கின்ற ஸ்தூலசரீரசமஷ்டியுமடங்கும். அதில் சூக்ஷ்மசரீர ஸமஷ்டியுமடங்கும். அதில் காரணசரீர ஸமஷ்டியுமடங்கும்

அதில் சிவஸமஷ்டியுமடங்கும் அதிலடங்கிய
வியஷ்டிசிவனை பணுவென்றுசொல்லுவர் இந்
தச் சிவனில் தத்வராசியாகவிளங்கியிருக்குஞ்
சைதந்யத்தை அணுவுக்கணுவென்றுநான்கு
வேதங்களுஞ்சொல்லும். என்று....... உள)
(வஸ்துவைமறைத்துக்குமறைத்தனல)

அரிதானசிவனுக்குப்பஞ்சகோச மைங்கு
கையாமதிற்குகையாமைம்பூதந்தா, மிரியாத
விராட்டிதமற்றிதற்குமேலாமிரணியகருப்ப
மதா மிதற்குமேலாம், பெரிதாமவ்வியாகிரு
த மிதற்கு மேலாம்பேசுமவ்வியத்த மிதற்
பெரிதாஞ்சுத்த, புரியார்களிதனைமகத்தென்
பர்மேலா மொளியைமகத்திம்மகத்தென்று
ரைப்பர்மேலோர்.......................*

இ-ள். அணுவானசிவனுக்கு வியாபகமாயி
ருக்கின்றபஞ்சகோசங்களுள் அச்சிவனை ஆ
னந்தமயகோசமும் இதனை விஞ்ஞானமய
கோசமும்இதனைமனோமய கோசமும்இதனை
பிராணமய கோசமும்இதனை அன்னமயகோ
சமும் வியாபித்திருக்கும். இப் பஞ்சகோச
ங்களுக்கு வியாபகமாயிருக்கின்றபஞ்சபூதங்
களுள் இந்தஅன்னமயகோச ஸமஷ்டியைஸ்
தூலப்பிருதிவியுய இதனை அப்புவும் இதனை

அக்கினியும் ஜலமும் வாயுவும் இதனை ஆகாசமு
ம்வியாபித்திருக்கும் இந்தஸ்தூலபூதங்களமைந்திற்
கும் பௌதிகப்பிரபஞ்சத்திற்கும் செடாதவிராட்
டென்றுபெயர். இவைகளை வியாபித்த சூக்ஷ்மபூத
மைந்தும் ஒன்றையொன்று வியாபித்திருக்கும்
இந்தச் சூக்ஷ்மபூதமைந்திற்குஞ் சூக்ஷ்மசரீரஸ
மஷ்டிக்கும் இரணியகர்ப்பமென்றுபெயர். இ
ரணியகர்ப்பத்தை வியாபித்தகாரணபூதமைந்
தும் ஒன்றையொன்றுவியாபித்திருக்கும் இந்
தக்காரணபூதமைந்திற்குங் காரணசரீரசமஷ்
டிக்கும்பெயரான அவ்யாகிருதமென்றுபெ
யர். இந்த அவ்யாகிருதபூதத்தை வியாபித்த
அவ்யக்தபூதமைந்தும் ஒன்றையொன்று வி
யாபித்திருக்கும் இந்த அவ்யக்தபூதசமஷ்டி
க்குச்சொல்லுந்தரிய அவ்யக்தமென்றுபெ
யர் இந்த அவ்யக்தத்தைச் சுத்தபூதம் வியாபி
த்திருக்கும் இதற்குச் சுத்தமென்றுபெயர் இ
ந்தச்சுத்தசாக்ஷியைத் வியஷ்டியை தத்வசோத
னை பண்ணுவர்களா மகத்தென்று சொல்வர் இத
னை வியாபித்திருக்கும் ஒளியாகியவொன்றையே
சுத்தாதத்துவமென்றுபெரியோர்கள் சொல்
லுவார் .... உ௮)

சிவபோதாதி நீக்கத்தில்
ஸ்வரூபம் ப்ரகாசமாமெனல்

தோற்றமசத்தறிந்தசலதொடர்பகலுமே
தெனிலித்தூலதேகம், மாற்றுதொறுந்தொழி
லகளுமிந்திரியச் செயலகளன்றால் லையநீங்கு,
மேற்றுமனேலயத்திலறும் விடய மவித்தை
யை நீங்கில்யாவுநீங்கும், போற்றுமந்தச்சிவவ
றிவிழந்தவிடம் புகல்பரிபூரணமதாமே...*

இ-ள். திருசியமாகத் தோற்றப்பட்ட அஸத்ரூபமாகிய சரீராதி ப்ரபஞ்சத்தை அனித்தியமென்றறிந்து அவைகளெல்லாம் தானல்லவென்று நீங்கில் அதிவ்வியவகாரங்கள் தன்னுடையவல்லவென்றுபோம். அதெங்ஙனமென்னில் என்சரீரமென்னுமனுபவத்தினால் இந்த ஸ்தூலசரீரந்தானன்றென்றுகண்டால் தனக்குத்தொழினீங்குமென்கண் என்காதென்னுமனுபவத்தினாலே இந்திரியச்செயல்கள் தன்செயல்களல்லவென்று நீங்கினால் தனக்குப் பிரபஞ்சமில்லை. என்மனமென்னுமனுபவத்தினாலே மனந்தானன்றென்று கண்டால் தனக்கு விஷயவாசனைகள் நீங்கும் என்னஞ்ஞானமென்னுமனுபவத்தினால் அவித்தையைத் தானன்றென்றுகண்டால் அஞ்ஞானமுதலியயாவு

ம் நீங்கும் எம் சிவனென்னு மநுபவத்திலுசெ
தாம் சிவனன்றென்றுகண்டால் முன்சொல்ல
ப்பட்ட ஏகதேசமாகிய சிவயோகம் தவிர
விட்டு நீங்கிச் சிவபோதங்கெடவே வேதாந்
தங்களிற்சொல்லப்பட்ட அகண்டபரிபூரண
ஸச்சிதானந்தஸ்வரூபமேதானும் எ-று (உ௯)

(அஞ்ஞானநீங்குமுறை)

மாறுசெஞ்ஞான முழுதுமகல்வதுகூறின்
வையந்தன்னின், வேறுறுற்காலகலுமுடன்மு
ன்றுஞ்சிவனுக்குவேறதாரு, னீறுகும்பாத்த
ர் சாடசினையக்காணின் முக்காலுநீங்குந்தாமு
ப்பு, டேறுனசொரூபபரிபூரணமானவ் முழு
தும் பேசொணுதே ....*

இ-ள்: வியவகாரதசையிலே கெடுதலில்லாத
அஞ்ஞானமுழுதுநீங்கும்வகையைச்சொல்லு
மிடத்தில் ஜகத்தாதாத்மியத்தை நீங்கிஸவியா
சம்பன்னில அஞ்ஞானத்தில் நான்கிலொரு
பங்குகெடும். த்வம்பதசோதனையினாலே சரீரத்
ரயதாதாத்மியமான சிவதரிசனம்பண்ணிச்ச
ரீரத்ரயமுந்தானல்லதான் இவற்றிற்கு விலக்ஷ
ணனென்றறிந்தால் அஞ்ஞானத்திற்பாதிகெ
டும். சிவசைதன்யதாதாத்மியமான சிவஸாக்ஷி
சைதன்ய தரிசனம்பண்ணவே முக்காற்பங்கு

கெடும் தத்பத சோதகனைபண்ணிஈச்வரசைத
ன்ய தாதான்மியமான பரிபூரணசைதன்ய த
ரிசனம்பண்ணி அதுவானால் அஞ்ஞானமுழு
துங்கெடும் எ-று ....(௬௰)

(முத்தர்பெத்தர்லக்ஷணம்)

முத்தரையும்பெத்தரையுமுகக்குறியானகக்
குறியான் முழுதுந்தேரின், மெத்தெனவாகி
ய மொழியு மானந்தபரவசத் தான் மிகுந்த
சோர்வுஞ், சித்தநிலைதிரியாதசெல்வமுமாயி
ருப்பர்நல்லோர் தீயோரெல்லா, மித்தகமை
யோர்களையுமிகழ்ந்து புகழ்ந்தோர்க்குறவா
யிருப்பர்தாமே....................*

இ-ள் முத்தரையும்பெத்தரையுமுகக்குறிய
கக்குறிகளால் முழுதுமறியப்புகின்மிர்துவா
கியவசனம் ஆனந்தபரவசத்தினாலே மெய்ம்
மறத்தல் பிராரப்தவசத்தினால் அஷ்டமஹா
சித்திகள் வந்துபொருந்தினாலும்மனம்வேறு
படாமலிருத்தல் இவைமுதலியகுணங்களுட
ன்கூடிக்கொண்டிருப்பவர் ஞானிகளாகியமு
க்தரென்றறியத்தக்கவர் அஞ்ஞானிகளாகிய
பெத்தரோவென்றால் இப்படிப்பட்ட ஞானி
களையிகழ்ந்தும் தம்மைப்புகழ்கிறவர்களுக்
குறவாகியும் இகழ்கிறவர்களுக்குப்பகைவரா

கியுமிருப்பர்களென்றவாறு . . . . (௯௧)

(அஞ்ஞானஞானங்களின் லக்ஷணம்)

ஏற்றபிர பஞ்சமதே நித்தமென்றும் பிரமமென்பதில்லையென்றுந், தோற்றுமுட ருனென்றுந் துளங்குவதேயஞ்ஞானதுக்கமாகுஞ், சாற்றுபிரபஞ்சமெலா மனித்தமென்றும்பிரமமது தானேயென்றும், வேற்றுடல் வெற்றுடலென்றும் விரிந்துணரப்பெறுமது வேதாந்தஞானம் ....*

இ-ள் பொருந்தியப்ரபஞ்சமே நித்தியமென்றும் பிரமமென்பது இல்லையென்றும் பிரத்யக்ஷ மாகக்காணப்படுகின்றசரீரமேதானென்றுங்கலங்குகின்றதே துக்கமயமாகியவஞ்ஞானமாம். அஞ்ஞானிகள் நித்தியமென்று சொல்லுகின்ற ப்ரபஞ்சமெல்லாம் மித்தையென்றும்பிரமசொரூபமே தானென்றும் தனக்கன்னியமாய்ஸ்தூலசூக்ஷ்மகாரணமாகியசரீரத்ரயங்களும் பொய்யென்றுங்கண்டு அகண்டாகாரமாய்த்தன்னையறியப்பெறுகின்றதே வேதாந்தஞானமாம் எ-று . . . . (௯௨)

(தங்குருவைப்புகழ்தல்)

இருளகற்றுநால்வேதத் துபநிடதமென்

ணான்கினெங்கோன்சொன்ன, பொருளைதனை
நெஞ்சகத்தே சௌபாகய குருவென்னும்
பொருளினோடு, மருளகற்றும்படியழுத்தித்த
மிழ்போது மதனையொருவழியெண்ணான்கா,
யருளகத்திலிருந்துரைத்த வதிசயமேயதிசய
மற்றறிகிலேனே ....*

இ-ள் அஜ்ஞானத்தைநிவிர்த்திபண்ணுகின்ற
நாலுவேதங்களுடைய முப்பத்திரண்டுபநிஷ
த்துக்களிலெடுத்துஎங்கள்ஸ்வாமியாகியவியா
ஸமகாமுனி திருவாய்மலர்ந்தருளிய பொரு
ளினைச்சௌபாக்கிய குருவென்னும்பொருளி
னோடும் அடியேனுடைய இருதயத்தின் மரு
ட்சியகலும்படிஅழுத்தித்தமிழென்று சொ
ல்லப்பட்டபாஷையிலப்பொருளை ஒருவழியா
ய்முப்பத்திரண்டுசெய்யுளாகஅருளானதுஉள்
ளத்தி லிருந்துசொல்வித்த அதிசயமேயதி
சயமல்லாமல் மற்றோரதிசயம் அறியேன்
எ-று.. —இச்செய்யுள் இந்நூலாசிரியர்தங்
குருவைப்புகழ்ந்துகூறியது........(௩௩)

உபநிடதவுரைமுற்றிற்று

பிரசித்தபத்திரிகை.

பெயர்	விலை	அணா
ஸ்ரீராமர்தாலாட்டு		௧
மணவாளநாராயணசதகம்		௮
திரிகடுக வுரை		௰
பார்த்தசாரதிபஞ்சரத்ன-ம்பார்த்தசாரதிவிருத்தம்		௨
ஸ்ரீக்ருஷ்ணஸ்வாமிதாருஉரை		௩
சிவவாக்கியர் பாடல்		௪
ஞானக்கும்மி		௬
உபநிடதவுரை		௮
சசிவர்ணபோதவுரை		௰௪
பகவற்கீதை வசனம்		௩௨

இப்புத்தகங்களும் மற்றுமுள்ள புத்தகங்களும் வேண்டியவர்கள் சென்னபட்டணத் திருவல்லிக்கேணி அவதானம்பாப்பையர்வீதியில் ௩௫ வது நம்பருடைய வீட்டிலே வாங்கிக்கொள்ளலாம்

உ

ஓம் மாதா மயம் ஜெகத்.

ஸ்ரீ முருகன்
நித்திய பாராயண
தவநெறிக் திருமுறை.

உயர் ஸ்ரீ முருகதாஸ் அவர்களால்
தொகுக்கப்பெற்று

கொழும்பு
தத் சங்க அன்பர்களால்
வெளியிடப்பட்டது.

ஓம் மதாமயம் ஜேகத்

ஸ்ரீமுருகன் நித்திய பாராயண தவநெறித் திருமுறை.

பொருளடக்கம்.

		பக்கம்.
1.	குருதோத்திரம்	1
2.	அருணகிரியார் துதி	1
3.	அடியார் வணக்கம்	2
4.	விநாயகர் துதி	2
5.	உபதேசம்	3
6.	முருகனை வரவேண்டல்	4
7.	தரிசனம்	6
8.	அலங்காரம்	7
9.	அர்ச்சனை	7
10.	நைவேத்தியம்	9
11.	தீபாராதனை	9
12.	வரம்வேண்டல்	10
13.	கந்தரனுபூதி	13
14.	நன்றிமறவாத்தன்மை	22
15.	முருகன் பெருமை	24
16.	போற்றி	27
17.	ஆனந்தம்	28
18.	நமஸ்காரம்	28
19.	மங்களம்	35
20.	சாந்தி	38

முன்னுரை

ஓம் மாதா மயம் ஜெகத்,
வேலும் மயிலும் துணை.

பாடாதாரைப் பாடவைத்துப் பண்பறிக்கும் பெருமாளின் திருவடியே துணையென நண்ணி பாடும் பணியே பணியாகப் பெற்ற அன்பர் பலருள் அருணகிரி ஒருவர். அவர் "யாமோதிய கல்வியும் எம்மறிவும், தாமேபெற வேலவர் தந்ததென" உலகை யெல்லாம் வேலனின் பிரதிபிம்பங்களென எண்ணி ஆண்டவன் தனக்கு அளித்த அருள்பாக்களான திருப்புகழ், திருவகுப்பு, கந்தரலங்காரம், கந்தரந்தாதி, கந்தரனுபூதி, முதலியவைகளை "நெஞ்சக்கனகல்லும் நெகிழ்ந்துருக" கருணையோடு உலகிற்கு அளித்துள்ளார்.

எல்லாத் தெய்வங்களும் கொண்டாடும் மேலான தெய்வம் கலியுக வரதனான கந்தனே யெனவும், அவன் தன்னிடம் காட்டிய அபார கருணையையும் சொல்லிச் சொல்லி அருணகிரி உருகியுள்ளார்.

நாமும் அவர்போல் அனுபூதி பெற்று ஆனந்தக் கூத்தாட வேண்டுமல்லவா? சொருபமற்று தொடர் பற்றுத்தானே தோன்றினவனான ஆண்டவனை நம் உள்ளக்குகையில் சிறைபிடிக்க வேண்டாமோ? நிச்சயமாக அப்பரம் பொருளை நாம் கட்டுப்படுத்தியே ஆக வேண்டும். அதற்கு அனுபூதிபெற்ற அன்பர்களின் பாடல்களால் தொகுக்கப்பெற்ற இம் முருக நித்திய பாராயணத் தவநெறித் திருமுறையும் உதவியாயிருந்து அன்பர்களனைவரும் ஆண்டவனைக் கட்டியணைத்துக் கூத்தாடி, இன்ப, துன்ப, இறப்பு, பிறப்பு கடந்து தானேயே தானாகி வாழ வைக்கட்டும்.

"எல்லோரும் இன்புற்றிருக்க நினைப்பதுவே யல்லாமல் வேறொன்று அறியேன் பராபரமே"

ஓம்மாதாமயம் ஜெகத்.

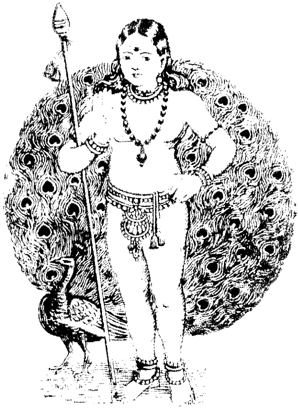

U. V. SWAMINATHAIYAR LIBRARY
TIRUVANMIYUR, MADRAS

சமர்ப்பணம்.

எல்லாவுயிர்களுள்ளும் இறைவனது அன்பே

நிறைந்துள்ளது என்று உணர்ந்து

உலகத்தின் நன்மைக்காகவே

உடல் பொருளாவி மூன்றையும்

தத்தம் செய்துவாழும் சத்புருஷர்

பாதகமலங்களுக்கு

ஸ்ரீமுருகன்

நித்திய பாராயண தவநெறித் திருமுறையைச்

சமர்ப்பணம் செய்கிறோம்.

(கொழும்பு) சத் சங்கத்தவர்கள்.

ஜாகுடர ஜநதுதாஸ.

ஓம் மதாமயம் ஜெகத்

ஸ்ரீ முருகன் நித்திய பாராயண

தவநெறித்திருமுறை.

குரு தோத்திரம்

ராகம் - நாட்டை

அழுந்தொறும் அணைக்கு மன்னை 1.
அறிவிலாது ஓடி யோடி
விழுந்தொறும் எடுக்கு மப்பன்
விளையாடும் போது தோழன்
தொழுந்தொறும் காக்கும் தெய்வம்
சொந்தமாய் எடுப்போர்க் கெல்லாம்
குழந்தை யிப்படி யுலாவு மென்
குருநாதர் வாழி வாழி.

அருணகிரியார் துதி.

ராகம் - ஆனந்தபைரவி

அந்தாதி யில்லா இறைவனுக்,
கந்தாதி யன்றுரைத்தும்
நந்தா வகுப்பலங் கார மவற்கே நனி புனைந்தும்
முந்தா தரவி லவன்புகழ் பூதியு முற்றுஞ்
சொன்ன
எந்தாய் அருணகிரிநாத வென்னைநீ யென்றாரே. 2

3. அடியார் வணக்கம்.

ராகம் - காம்போதி

சிந்தை தெளிந்து சிவமானோர் எல்லோர்க்குங்
கொத்தடிமையான குடிநான் பராபரமே

தம்முயிர்போல் எவ்வுயிருந் தானென்று
தண்ணருள்கூர்
செம்மை யருக் கேவல் என்று செய்வேன்
பராபரமே.

4. விநாயகர் துதி.

ராகம் - ஆனந்தபைரவி

ஏரானைக் காவிலுறை என்னானைக் கன்றளித்த
போரானைக் கன்றதனைப் போற்றினால்-வாராத
புத்திவரும் பக்திவரும் புத்திர உற்பத்திவரும்
சத்திவரும் சித்திவரும் தான் (1)

ராகம் - ஆனந்தபைரவி தாளம் - ஆதி

உம்பர்தருத் தேனுமணிக் கசிவாகி-
ஒண்கடலிற் றேனமுதத் துணர்வூறி;
இன்பரசத் தேபருகிப் பலகாலும்-
என்றனுயிர்க் காதரவுற் றருள்வாயே;
தம்பிதனக் காகவனத் தணைவோனே-
தந்தைவலத் தாலருள்கைக் கனியோனே;
அன்பர் தமக்கான நிலைப் பொருளோனே—
ஐந்துகரத் தானைமுகப் பெருமாளே.(2)

ராகம் - மோகனம்   தாளம் - ஆதி

பக்கரைவி சித்ரமணி பொற்கலணை யிட்டநடை
பக்ஷியெனு முக்ரதுர கமுநீபப்-
பக்குவமலர்த்தொடையும் அக்குவடுபட்டொழிய
பட்டுருவ விட்டருள்கை வடிவேலும்;
திக்கதும திக்கவரு குக்குடமும் ரக்ஷைதரு
சிற்றடியு முற்றியப னிருதோளும்-
செய்பதியும் வைத்துயர் திருப்புகழ் விருப்பமொடு
செப்பெனஎ னக்கருள்கை மறவேனே;
இக்கவரை நற்கனிகள் சர்க்கரைப ருப்புடனெய்
எட்பொரிய வற்றுவரை யிளநீர்வண்-
டெச்சில்பய றப்பவகை பச்சரிசி பிட்டுவெள
ரிப்பழமி டிப்பல்வகை தனிமூலம்;
மிக்கஅடி சிற்கடலை பக்ஷணமெ னக்கொளொரு
விக்கினச மர்த்தனெனு மருளாழி-
வெற்பகுடி லச்சடில விற்பரம ரப்பருள்
வித்தகம ருப்புடைய பெருமாளே. (3)

5. உபதேசம்.

ராகம் - கேதாரகௌளம்

தடுங்கோள் மனத்தை விடுங்கோள்
வெகுளியைத் தானமென்றும்
இடுங்கோ ளிருந்த படியிருங்
கோளெழு பாருமுய்யக்
கொடுங்கோபச் சூருடன் குன்றந்
திறக்கத் தொளைக்கவைவேல்
விடுங்கோ னருள்வந்து தானே
யுமக்கு வெளிப்

ராகம் - பைரவி

நினைந்து நினைந்துணர்ந்துணர்ந்து நெகிழ்ந்து
நெகிழ்ந்தன்பே
நிறைந்து நிறைந்தூற் றெழுங் கண்ணீரத
னுடம்பு
நனைந்து நனைந் தருளமுதே நன்னிதியே ஞான
நடத்தரசே யென்னுரிமை நாயகனே
யென்று
வனைந்துவனைந் தேத்துதும் நாம் வம்மினுலகியலீர்
மரணமிலாப் பெருவாழ்வில் வாழ்ந்திடலாங்
கண்டீர்
புனைந்துரையேன் பொய்புகலேன் சத்தியஞ்
சொல்கின்றேன்
பொற்சபையிற் சிற்சபையிற் புகுந்தருண
மிதுவே. (2)

6. முருகனை வர வேண்டல்

ராகம் - காமஸ் தாளம் - ஆதி

காரணமா தாகவந்து புவிமீதே-
காலனணுகாதிசைந்து கதிகாண;
நாரணனும் வேதன் முன்பு தெரியாத-
ஞான நடமே புரிந்து வருவாயே;
ஆரமுத மான தந்தி மணவாளா-
ஆறுமுக மாறி ரண்டு விழியோனே;
சூரர்கிளை மாள வென்ற கதிர்வேலா—
சோலைமலை மேவிநின்ற பெருமாளே. (1)

ராகம்பிலஹரி-சிம்மேந்திரமத்திமம் - தாளம்கண்டசாப்பு

சுடரிணைய திருமேனி யுடையழகு முகஞான
    சொருபகிரி யிடமேவு முகமாறுஞ்-
சூர்தெரிய வளிபாட மேழுலகு நிறைபாய
    துங்கிதமிழின் மொழிவேத மணம்வீச;
ஆர்பவள வொளிபாய அரியபுரி புரமாட
    ஆயில்காமொ டெழில்தோகை மயிலேறி-
அடியணிரு விலங்கு பாடஅமர ரிதழ்தூவை
    அதிசய மெனருள்பாட வரவேணும்;
விடைபரவி அயன்மாலொடமார்முகி கணமோட
    மிடறுடைய விடர்வாரி யருள்நாதன்-
மினலிணைய இடைமாது இடமருவு குருநாதன்
    மிகபங்கிழு அருநூதி யருள்வோனே;
இடர்களிகள் பிணிபோட எனையுமருள் குருமாதி
    னிணையிளகிர் முலையார்பி னணைமயர்பா-
இனியமுது புவியாத னுடைனரவு சதகோடி
    யிருடியர்கள் புகழ்நோன பெருமானே. (2)

ராகம் - ஹம்சத்வனி, சிந்துபைரவி தாளம் - ஆதி

அதலசேட னாட அகிலமேரு மீதாட
    அபின-காளி தானுட அவளோடன்-
றதிரவீசி வாதாடும் விடையிலேறு வாராட
    அருகு பூதவேதாள மவையாட;
மதுர வாணி தானுட மலரில் வேதனாட
    மருவுவானு ளோராட மதியாட-
வனசமாமியாராட நெடியமாமனாட
    மயிலு மாடி நீயாடி வரவேணும்;

கதைவி டாத தோள்வீம னெதிர்கொள்
வாளியால் நீறு
கருத லார்கள் மாசேனை பொடியாகக்-
கதறுகாலி போய்மீள விஜயனேறு தேர்மீது
கனகவேத கோடிநூ லாதியோதும்;
உததி மீதி லேசாயு முலக மூடு சீர்பாத
உவணமூர்தி மாமாயன் மருகோனே
உதயதாம மார்பான ப்ரபுட தேவமாராஜ
னுளமு மாட வாழ்தேவர் பெருமாளே (3)

7. தரிசனம்

ராகம்-மோகனம்

பத்தித் திருமுக மாறுடன்
பன்னிரு தோள் களுமாய்த்
தித்தித் திருக்கு மமுதுகண்
டேன் செயன் மாண்டடங்கப்
புத்திக் கமலத் துருகிப்
பெருகிப் புவன மெற்றித்
தத்திக் கரைபுர ளும்பர
மாநந்த சாகரத்தே. (1)

ராகம்-மோகனம்

திருவடியுந் தண்டையுஞ் சிலம்புஞ் சிலம்பூடுருவப்
பொருவடிவேலுங் கடம்புந் தடம்புயமாறிரண்டும்
மருவடிவான வதனங்களாறு மலர்க்கண்களுங்
குருவடிவாய் வந்தென் னுள்ளங் குளிரக்குதி
கொண்டவே. (2)

அலங்காரம்

ராகம்-நீலாம்புரி தாளம்-ஆதி

ஆசைகூர் பத்த னேன்மனோ பத்ம
மானபூ வைத்து நடுவேயன்-
பான நூலிட்டு நாவிலே சித்ர
மாகவே கட்டி யொருஞான;
வாசம் வீசிப்ர காசியா நிற்ப
மாசிலோர் புத்தி யளிபாட-
மாத்ருகா புஷ்ப மாலிகா லப்ர
வாளபா தத்தி லணிவேனோ;
தூசுகா னத்து மீதுவாழ் முத்த
பூமிவே டிச்சி தனபார-
பூஷணீ பப்ர தாபமார் பத்த
பூரிவே ழத்தின் மயில்வாழ்வே;
வீசுமீனப்ப யோதிவாய் விட்டு
வேகவேதித்து வருமாசூர்-
வீழமோ திப்ப ராரைநாகத்து
வீரவேல் தொட்ட பெருமாளே.

9. அர்ச்சனை

ராகம்-செஞ்சுருட்டி தாளம்-ஆதி

நாதவிந்துக லாதீ நமோ நம
வேத மந்த்ர சொரூபா நமோ நம
ஞான பண்டித ஸாமீ நமோ நம வெகுகோடி
நாம சம்பு குமாரா நமோ நம
போக அந்தரி பாலா நமோ நம
நாக பந்தம யூரா நமோ நம . பரசூரர்

சேத தண்டவி நோதா நமோ நம
கீத கிண்கிணி பாதா நமோ நம
தீர சம்ப்ரம வீரா நமோ நம கிரிராஜ-

தீப மங்கள ஜோதீ நமோ நம
தூய அம்பல லீலா நமோ நம
தேவ குஞ்சரி பாகா நமோ நம அருள்தாராய்

ஈதலும் பல கோலால பூஜையும்
ஓதலுங்குண ஆசார நீதியும்
ஈரமுங்குரு சீர்பாத சேவையு மறவாத-

ஏழ்தலம் புகழ் காவேரி யால்விளை
சோழ மண்டல மீதே மநோகர
ராஜ கெம்பிர நாடாளு நாயக வயலூரா;

ஆதரம்பயி லாரூரர் தோழமை
சேர்தல் கொண்டவ ரோடே முனாளினில்
ஆடல் வெம்பரி மீதேறி மாகயி லையிலேகி-

ஆதி யந்தவு லாவாசு பாடிய
சோர் கொங்குவை காவூர் நனாடதில்
ஆவி னன்குடி வாழ்வான தேவர்கள்
பெருமாளே.

10. நைவேத்தியம்

ராகம்-கானடா

நைவேத்தியம்பு செய்வேன்றன் பதாம்புயத்திற்
பத்தியுங்
நைவேத்தியமுங் கதேற்றினார் மாற்றினார்
பாற்றினைத்திக்
நைவேத்தியர் நெறி செல்லாத வித்தியத்திற்றி
யினைக்
நைவேத்தியங் குயிர் கூற்றுறீ ஞாசிநிந்தியடாம்
பே.

11. தீபாராதனை.

ராகம்-கானடா தாளம்-ஆதி

மூலா நிலமதின் மேலே மனாநுறு
மோகா டவிசுடர் தனைநாடி -
மோனா நிலைதனை நாளு வகையிலு
மோதா நெறிமுறை முதல்கூறும்;
லீலா விதமுனை தாலே யுதிபெற
நேமா ரகசிய வுபதேசா -
நீடூழி தனிலை வாடா மணியொளி
நீதா பலமது தருவாயே;
நாலா ருசியமு தாலே திருமறை
நாலா யதுசெப மணிமாலை-
நாடாய் தவரிடர் கேடா வரிகரி
நாரா யணர்திரு மருகோனே;
சூலா திபர்சிவ ஞானா யமனுதை
காலார் தரவரு குருநாதா-
தோதீ திகுதிகு தீதீ செக செக
சோதீ நடமிடு பெருமாளே.

12. வரம்வேண்டல்

ராகம்-ஹிந்துஸ்தான் செஞ்சுருட்டி — *தாளம்-ஆதி*

பத்தியால் யானுனைப் — பலகாலும்-
பற்றியே மாதிருப் — புகழ்பாடி;
முத்தனா மாறெனைப் — பெருவாழ்வின்-
முத்தியே சேர்வதற் — கருள்வாயே;
உத்தமா தானசற் — குணர்நேயா-
ஒப்பிலா மாமணிக் — கிரிவாசா;
வித்தகா ஞானசத் — திநிபாதா-
வெற்றிவே லாயுதப் — பெருமாளே; (1)

ராகம்-ஹேமவதி — *தாளம்-ஆதி*

வசனமிக வேற்றி — மறவாதே-
மனதுதுய ராற்றி — லுழலாதே;
இசை பயில்ஷ டாக்ஷ — ரமதாலே-
இகபரசௌ பாக்ய — மருள்வாயே;
பசுபதிசி வாக்ய — முணர்வோனே-
பழநிமலை வீற்ற — ருளும்வேலா;
அசுரர்கிளை வாட்டி — மிகவாழ-
அமரர்சிறை மீட்ட — பெருமாளே. (2)

ராகம்-சக்ரவாகம் — *தாளம்-லலிதா*

அபகார நிந்தைபட் — டுழலாதே-
அறியாத வஞ்சரைக் — குறியாதே;
உபதேச மந்திரப் — பொருளாலே-
உனைநானி னைந்தருட் — பெறுவேனோ;
இபமாமு கன்தனக் — கிளையோனே-
இமவான்ம டந்தையுத் — தமிபாலா;
ஜெபமாலை தந்தசற் — குருநாதா-
திருவாவி னன்குடிப் — பெருமாளே. (3)

ராகம்-மநோயசாயா தாளம்-ஆதி

எழுகடல் மணலை அளவிடி னதிக
மெனதிடர் பிறவி அவதாரம்-
இனியுன தபய மெனதுயி ருடலு
மினியுடல் விடுக முடியாது;
கழுகொடு நரியு மெரிபுவி மருவி
கமலனு மிகவு மயர்வானார்-
கடலுன தபய மடிமையு மடிமை
கடுகியு னடிகள் தருவாயே;
விழுதிக ழுழுகி மரகத வடிவி
விமலிமு னருளு முருகோனே-
விரிதல மெரிய குலகிரி நெரிய
விசை பெறு மயிலில் வருவோனே;
எழுகடல் குமுற அவுணர்க ளுயிரை
யினைகொளும் அயிலை யுடையோனே-
இமையவர் முநிவர் பரவிய புலியு
ரினில்நட மருவு பெருமாளே. (4)

ராகம்-மாண்டு தாளம்-ஆதி

அதிருங் கழல்ப ணிந்து னடியே னுன்-
அபயம் புகுவ தென்று நிலைகாண;
இதயந் தனிலி ருந்து க்ருபையாகி-
இடர் சங் கைகள்கலங்க அருள்வாயே;
எதிரங் கொருவ ரின்றி நடமாடும்-
இறைவன் தனது பங்கி லுமைபாலா;
பதியெங் கிலுமி ருந்து விளையாடிப்-
பலகுன் றிலுமமர்ந்த பெருமாளே. (5)

ராகம்-ஆபோகி தாளம்-ஆதி

விழுதா தெனவே கருதப் படாதே
வினைசேர் வதுவே புரிதாக-
விருதா வினிமேல் யுலகா யதமே
விடவே படவார் படலாமே;
அழுதா கெடவே அவமா கிடநா
ளடைவே கழியா தினியாதி-
அலர்தா ளடியே னுறவாய் மருவோ
ரழியா வரமே தருவாயே;
தொழுதார் வினைவே ரடியோ டறவே
துகள்தீர் பரமே தருதேவா-
சுரர்பூ பதியே கருணா லயனே
சுகிர்தா வடியார் பெருவாழ்வே;
எழுதா மறைமா முடிவே வடிவே
யிறைவா எனையா ளுடையோனே-
இறைவா எதுதா வெதுதா தனையே
இணைநா கையில்வாழ் பெருமாளே. (6)

ராகம் - மோகனம் தாளம் - ஆதி

நீலங்கொள் மேகத்தின் பயில்மீதே-
நீவந்த வாழ்வைக்கண் டதனாலே;
மால்கொண்ட பேதைக்குன் மணநாறும்-
மார்தங்கு தாரைத்தந் தருள்வாயே;
வேல்கொண்டு வேலைப்பண் டெறிவோனே;
வீரங்கொள் சூரர்க்குங் குலகாலா;
நாலந்த வேதத்தின் பொருளோனே-
நானென்று மார்தட்டும் பெருமாளே. (7)

13. கந்தரநுபூதி

இராகம்-நாட்டை

காப்பு

நெஞ்சக் கனகல்லு நெகிழ்ந்துருகத்
தஞ்சத் தருள்சண் முகனுக் கியல்சேர்
செஞ்சொற் புனைமாலை சிறந்திடவே
பஞ்சக் கரவானை பதம் பணிவாம்

நூல்

ஆடும் பரிவே லணிசே வலெனப்
பாடும் பணியே பணியா வருள்வாய்
தேடுங் கயமா முகனைச் செருவிற்
சாடுந் தனியா னைசகோ தரனே. (1)

உல்லாச நிராகுல யோக விதச்
சல்லா பவிநோ தனுநீ யலையோ
எல்லா மறவென் னையிழந் தநலஞ்
சொல்லாய் முருகா சுரபூ பதியே. (2)

வானோ புனல்பார் கனல்மா ருதமோ
ஞானோ தயமோ நவில்நான் மறையோ
யானோ மனமோ எனையாண் டவிடந்
தானோ பொருளா வதுசண் முகனே. (3)

வளைபட் டகைமா தொடுமக் களெனுந்
தளைபட் டழியத் தகுமோ தகுமோ
கிளைபட் டெழுசூ ருரமுங் கிரியுந்
துளைபட் டுருவத் தொடுவே லவனே. (4)

மகமா யைகளைந் திடவல் லபிரான்
முகமா றுமொழிந் துமொழிந் திலனே
அகமா டைமடந் தையரென் றயருஞ்
சகமா யையுணின் றுதயங் குவதே (5)

ராகம் - ஹிந்தோளம்

திணியா னமனோ சிலைமீ துனதாள்
அணியா ரரவிந் தமரும் புமதோ
பணியா வெனவள் ளிபதம் பணியுந்
தணியா வதிமோ கதயா பரனே. (6)

கெடுவாய் மனனே கதிகேள் கரவா
திடுவாய் வடிவே லிறைதாள் நினைவாய்
சுடுவாய் நெடுவே தனைதூள் படவே
விடுவாய் விடுவாய் வினையா வையுமே. (7)

அமரும் பதிகே ளகமா மெனுமிப்
பிமரங் கெடமெய்ப் பொருள்பே சியவா
குமரன் கிரிரா சகுமா ரிமகன்
சமரம் பொருதா னவநா சகனே. (8)

மட்டூர் குழன் மங்கையர் மையல்வலைப்
பட்டூ சல்படும் பரிசென் றொழிவேன்
தட்டூ டறவேல் சைலத் தெறியும்
நிட்டூ ரநிரா குலநிர்ப் பயனே. (9)

கார்மா மிசை காலன் வரிற் கலபத்
தேர்மா மிசைவந் தெதிரப் படுவாய்
தார்மார் பவலா ரிதலா ரியெனுஞ்
சூர்மா மடியத் தொடுவே லவனே. (10)

ராகம் - கானடா

கூகா வெனவென் கிளைகூ டியழப்
போகா வகைமெய்ப் பொருள்பே சியவா
நாகா சலவே லவநா லுகவித்
தியாகா சுரலோ கசிகா மணியே. (11)

செம்மான் மகளைத் திருடுந் திருடன்,
பெம்மான் முருகன் பிறவா னிறவான்
சும்மா விருசொல் லறவென் றலுமே
அம்மா பொருளொன் றுமறிந்திலனே. (12)

முருகன் றனிவேள் முனிநங் குருவென்
றருள் கொண் டறியா ரறியுந் தரமோ
உருவன் றருவன் றுளதன் றிலதன்
றிருளன் றொளியன் றெனநின் றதுவே. (13)

கைவாய் கதிர்வேன் முருகன் கழல்பெற்
றுய்வாய் மனனே யொழிவா யொழிவாய்
மெய்வாய் விழிநா சியொடுஞ் செவியாம்
ஐவாய் வழிசெல்லுமவா வினையே. (14)

முருகன் குமரன் குகனென்று மொழிந்
துருகுஞ் செயல்தந் துணர்வென் றருள்வாய்
பொருபுங் கவரும் புவியும் பரவுங்
குருபுங் கவவெண் குணபஞ்சரனே. (15)

ராகம் - பிலஹரி

பேராசை யெனும் பிணியிற் பிணிபட்
டோரா வினையே னுழலத் தகுமோ
வீரா முதுசூர் படவே லெறியுஞ்
சூரா சுரலோ கதுரந்தரனே. (16)

யாமோ தியகல் வியுமெம் மறிவுந்
தாமே பெறவே லவர்தந் ததனுற்
பூமேன் மயல்போ யறமெய்ப்புணர்வீர்
நாமே னடவீர் நடவீ ரினியே. (17)

உதியா மரியா வுணரா மறவா
விதியா லறியா விமலன் புதல்வா
அதிகா வநகா வபயா வமரா
பதிகா வலசூ ரபயங் கரனே. (18)

வடிவுந் தனமும் மனமுங் குணமுங்
குடியுங் குலமுங் குடிபோ கியவா
அடியந் தமிலா வயில்வே லரசே
மிடியென் றொருபாவி வெளிப்படினே. (19)

அரிதா கியமெய்ப் பொருளுக் கடியேன்
உரிதா வுபதேச முணர்த் தியவா
விரிதா ரணவிக் ரமவே ளிமையோர்
புரிதா ரகநா கபுரந் தரனே. (20)

ராகம் - ஷண்முகப்பிரியா

கருதா மறவா நெறிகா ணவெனக்
கிருதாள் வனசந் தரவென் றிசைவாய்
வரதா முருகா மயில்வா கனனே
விரதா சுரசூ ரவிபா டணனே. (21)

காளைக் குமரே சனெனக் கருதித்
தாளைப் பணியத் தவமெய் தியவா
பாளைக் குழல்வள் ளிபதம் பணியும்
வேளைச் சுரபூ பதிமே ருவையே (22)

அடியைக் குறியா தறியா மையினேன்
முடியக் கெடவோ முறையோ முறையோ
வடிவிக் ரமவேன் மகிபா குறமின்
கொடியைப் புணருங் குணபூ தரனே. (23)

கூர்வேல் விழிமங் கையர்கொங் கையிலே
சேர்வே னருள்சே ரவுமெண் ணுமதோ
சூர்வே ரொடுகுன் றுதொளைத் தநெடும்
போர்வே லபுரந் தரபூ பதியே. (24)

மெய்யே யெனவெவ் வினைவாழ் வையுகந்
தையோ அடியே னலையத் தகுமோ
கையோ அயிலோ கழலோ முழுதுஞ்
செய்யோய் மயிலே றியசே வகனே. (25)

ராகம் - சாமா

ஆதா ரமிலே னருளைப் பெறவே
நீதா னொருசற் றுநினைந் திலையே
வேதா கமஞா னவிநோ தமனோ
தீதா சுரலோ கசிகா மணியே. (26)

மின்னே நிகர்வாழ் வைவிரும் பியயான்
என்னே விதியின் பயனிங் கிதுவோ
பொன்னே மணியே பொருளே யருளே
மன்னே மயிலே றியவா னவனே. (27)

ஆனா அமுதே யயில்வே லரசே
ஞானா கரனே நவிலத் தகுமோ
யானா கியவென் னைவிழுங் கிவெறுந்
தானாய் நிலைநின் றதுதற் பரமே. (28)

இல்லே யெனுமா யையி லிட்டனைநீ
பொல்லே னறியா மையொறுத் திலையே
மல்லே புரிபன் னிருவா குவிலென்
சொல்லே புனையுஞ் சுடர்வே லவனே. (29)

செவ்வா னுருவிற் றிகழ்வே லவனன்
றெவ்வா தமெனை யுணர்வித் ததுதான்
அவ்வா றறிவா ரறிகின் றதலால்
எவ்வா றொருவர்க் கிசைவிப் பதுவே. (30)

ராகம் - சிந்துபைரவி

பாழ்வாழ் வெனுமிப் படுமா யையிலே
வீழ்வா யெனமென் னைவிதித் தனையே
தாழ்வானவை செய்தன தாமுளவோ
வாழ்வா யினிநீ மயில் வாகனனே. (31)

கலையே பதறிக் கதறித் தலையூ
டலையே படுமா றதுவாய் விடவோ
கொலையே புரிவேடர் குலப்பிடி தோய்
மலையே மலைகூ றிடுவா கையனே. (32)

சிந்தா குலவில் லொடுசெல் வமெனும்
விந்தா டவியென் றுவிடப் பெறுவேன்
மந்தா கினிதந் தவரோ தயனே
கந்தா முருகா கருணா கரனே. (33)

சிங்கார மடந் தையர்தீ நெறிபோய்
மங்கா மலெனக்கு வரந் தருவாய்
சங்க்ரா மசிகா வலசண் முகனே
கங்கா நதிபால க்ருபா கரனே. (34)

விதிகா ணுமுடம் பைவிடாவினையேன்
கதிகாணா மலர்க் கழலென் றருள்வாய்
மதிவா ணுதல்வள் ளியையல் லதுபின்
துதியா விரதா சுரபூ பதியே. (35)

ராகம் - மோகனம்

நாதா குமரா நமவென் றரனார்
ஓதா யெனவோ தியதெப் பொருடான்
வேதா முதல்விண் ணவர்சூ டுமலர்ப்
பாதா குறமின் பதசேகரனே. (36)

கிரிவாய் விடுவிக்கிரமவேலிறையோன்
பரிவா ரமெனும் பதமே வலையே
புரிவாய் மனனே பொறையா மறிவால்
அரிவா யடியோ டுமகந் தையையே. (37)

ஆதா ளியையொன் றறியே னையறத்
தீதா ளியையாண் டதுசெய் புமதோ
கூதா ளகிரா தகுலிக் கிறைவா
வேதா ளகணம் புகழ்வே லவனே. (38)

மாவேழ் சனனங் கெடமா யைவிடா
மூவே டனையென் றுமுடிந் திடுமோ
கோவே குறமின் கொடிதோள் புணருந்
தேவே சிவசங் கரதே சிகனே. (39)

வினையோ டவிடுங் கதிர்வேன் மறவேன்
மனையோ டுதியங் கிமயங் கிடவோ
சுனையோ டருவித் துறையோடு பசுந்
தினையோ டிதணோ டுதிரிந் தவனே. (40)

ராகம் - பைரவி

சாகா தெனையே சரணங் களிலே
காகா நமனார் கலகஞ் செயுநாள்
வாகா முருகா மயில்வா கனனே
யோகா சிவஞா னோபதே சிகனே. (41)

குறியைக் குறியாது குறிக் கறியும்
நெறியைத் தனிவேலை நிகழ்த் திடலுஞ்
செறிவற் றுலகோ டுரைசிந் தையுமற்று
அறிவற் றறியா மையுமற் றதுவே. (42)

தூசா மணியுந் துகிலும் புனைவா
ணேசா முருகா நினதன் பருளால்
ஆசா நிகளந் துகளா யினபின்
பேசா அநுபூ திபிறந் ததுவே. (43)

சாடுந் தனிவேன் முருகன் சரணஞ்
சூடும் படிதந் ததுசொல் லுமதோ
வீடுஞ் சுரர்மா முடிவே தமும்வெங்
காடும் புனமுங் கமழுங் கழலே (44)

கரவா கியகல் வியுளார் கடைசென்
றிரவா வகைமெய்ப் பொருளீ குவையோ
குரவா குமரா குலிசா யுதகுஞ்
சரவா சிவயோ கதயா பரனே. (45)

ராகம் - மாண்டு

எந்தா யுமெனக் கருடந் தையுநீ
சிந்தா குலமா னவைதீர்த் தெனையாள்
கந்தா கதிர்வே லவனே யுமையாள்
மைந்தா குமரா மறைநா யகனே. (46)

ஆறு றையுநீத் ததன்மே னிலையைப்
பேறு வடியேன் பெறுமா றுளதோ
சீறு வருசூர் சிதைவித் திமையோர்
கூறு வுலகங் குளிர்வித் தவனே. (47)

அறிவொன் றறநின் றறிவா ரறிவிற்
பிறிவொன் றறநின் றபிரா னலையோ
செறிவொன் றறவந் திருளே சிதைய
வெறிவென் றவரோ டுறும்வே லவனே. (48)

தன்னந் தனிநின் றதுதா னறிய
இன்னம்மொருவர்க் கிசைவிப் பதுவோ
மின்னுங் கதிர்வேல் விகிர்தா நினைவார்
கின்னங் களையுங் க்ருபைசூழ் சுடரே. (49)

மதிகெட் டறவா டிமயங் கியறக்
கதிகெட் டவமே கெடவோ கடவேன்
னதிபுத் திரஞா னசுகா திபவத்
திதிபுத்திரர்வீ றடுசே வகனே, (50)

ராகம் - மத்தியமாவதி

உருவா யருவா யுளதா யிலதாய்
மருவாய் மலராய் மணியா யொளியாய்க்
கருவாய் யுயிராய்க் கதியாய் விதியாய்க்
குருவாய் வருவா யருள்வாய் குகனே. (51)

14. நன்றி மறவாத் தன்மை

ராகம்-கேதாரகௌளம் சௌராஷ்டிரம். தாளம்-ஆதி

கொந்து வார்குர வடியினு மடியவர்
சிந்தை வாரிஜ நடுவினு நெறிபல
கொண்ட வேதநன் முடியினு மருவிய
குருநாதா

கொங்கி லேர்தரு பழநியி லறுமுக
செந்தில் காவல தணிகையி லிணையிலி
கொந்து காவென மொழிதர வருசம
யவிரோத;

தந்த்ர வாதிகள் பெறவரி யதுபிறர்
சந்தியாதது தனதென வருமொரு
சம்ப்ர தாயமு மிதுவென வுரைசெய்து
விரைநீபச்-

சஞ்சரீகரி கரமுரல் தமனிய
கிண்கிணீமுக விதபத யுகமலர்
தந்த பேரருள் கனவிலு நனவிலு
மறவேனே;

சிந்து வாரமு மிதழியு மிளநவ
சந்த்ர ரேகையு மரவமு மணிதரு
செஞ்ச டாதரர் திருமக வெனவரு
முருகோனே-

செண்ப காடவி யினுமிக னினுமுயர்
சந்த னாடவி யினுமுறை குறமகள்
செம்பொனூபுர கமலமும் வளையணி
புதுவேயும்;

இந்து வாண்முக வனசமு ம்ருகமத
குங்கு மாசல யுகளமு மதுரித
இந்த ளாம்ருத வசனமு முறுவலு மபிராம-

இந்த்ர கோபமு மரகத வடிவமு
மிந்த்ர சாபமு மிருகுழையொடுபொரு
மிந்த்ர நீலமு மடலிடை யெழுதிய
பெருமாளே.

ராகம்-ஆரபி, தோடி. தாளம்-ஆதி

ஆனாத ஞான புத்தி யைக்கொ டுத்ததும்
ஆராயு நூல்க ளிற்க ருத்த ளித்ததும்
ஆதேச வாழ்வி னிற்ப்ர மித்தி ளைத்துயி
ரழியாதே-

ஆசாப யோதியைக்க டக்க விட்டதும்
வாசாம கோசரத்திருத்து வித்ததும்
ஆபாத னேன்மி கப்ர சித்தி பெற்றினி
துலகேழும்;

யானாக நாம அற்பு தத்தி ருப்புகழ்
தேனூற வோதி யெத்தி சைப்பு றத்தினும்
ஏடேவு ராஜ தத்தி னைப்பணித்ததும்
இடாழி-

ஏறாத மாம லத்ர யக்கு ளைத்ரய
நாணுவி கார புற்பு தப்பி றப்பற
ஏதேம மாயெனக்க நுக்ர கித்ததும்
மறவேனே;

மாநாக நாண்வ ளைப்பு றத்து வக்கியொர்
மாமேரு பூத ரத்த னுப்பி டித்தொரு
மாலாய வாளி யைத்தொ டுத்த ரக்கரி
லொருமூவர்-

மாளாது பாத கப்பு ரத்ர யத்தவர்
தூளாக வேமு தற்சி ரித்த வித்தகர்
வாழ்வேவ லாரி பெற்றெடுத்த கற்பக
வனமேவும்;

தேநாய காளனத்து தித்த வுத்தம
வாறுடர் வாழு விக்ர மத்தி ருங்கழல்
சேராத சூரனைத்து ளித்த டக்கிய்
வளைமோதிச்-

சேறாய சோரி புக்க ளக்கர் திட்டெழு
மாறுதி சாச ரக்கு லத்தை யிப்படி
சீராவி ளுல றுத்த றுத்தொ தூக்கிய
பெருமாளே. (2)

15. முருகன் பெருமை

மொய்தா ரணிகுழல் வள்ளியை வேட்டவன்
முத்தமிழால்
வைதா ரையுமங்கு வாழவைப் போன்வெய்ய
வாரணம்போற்

கைதா னிருப துடையான் தலை பத்துங் கத்தரிக்க
எய்தான் மருக னுமையாள் பயந்த விலஞ்சி
யமே. (1)

ராகம்-பீம்பிளாஸ்மிசரம். தாளம்-ஆதி

கந்த னென்ற பெயரானிடங்
காதல் கொண்டேன் தோழி
காரண னுலகுக் கெல்லாங்
கதிர்காமன் தோழி
எந்த னுள்ளங் கொள்ளைகொண்ட
கள்வனடி தோழி
எல்லாவற்றிலு நிறைந்த
காந்தனடி தோழி
தானென்றகந்தை கொண்டாற்
தாளானடி தோழி
தக்ஷணயதை யழித்து
ரக்ஷிப்பாண்டி தோழி

தன்னந்தனியானவற்கு
துணையாவான் தோழி
தன்னையறமறந்தாரையுந்
தான் மறவான் தோழி
நானற்றாருள்ளங் கோயில்
கொண்டவண்டி தோழி
நல்ல தெல்லாந் தன்னிடத்தே
கொண்டவண்டி தோழி
தேனொத்த பண்ணிசையிற்
தேர்ந்தவண்டி தோழி
திக்கியன்பாய் பாடினாலும்
திருப்திகொள்வான் தோழி

தேவாதிதேவர் தொழும்
தெய்வமடி தோழி
தெய்வயானை [வள்ளி] தழுவு மெந்தன்
தெய்வமடி தோழி

பன்னிருகைகொண்டன்பர்
பயமழிப்பான் தோழி
தன்னிலையைத் தந்தன்பரைத்
தாங்கிடுவான் தோழி - (கந்தனென்ற)

கல்லெனச்சிலம்பொலிக்க
வருவானடி தோழி
கல்நெஞ்ச முருக்குமவன்
வேலினொளி தோழி

அன்பருள்ளங்குளிர ஆடும்
மயிலானடி தோழி
இன்பம் வரக் கூவுமவன்
சேவற்கொடி தோழி

அகன்ற மார்பிற்கடப்புகண்டா
லாசைவரும் தோழி
புகன்ற சொல்லில் வேதமணம்
வீசுமடி தோழி

ஆறுமுகப் புன்சிரிப்பைக்
கண்டுவிட்டால் தோழி
ஆ! ஆ!! இது வேசத்திய
இன்பமடி தோழி

உருகிமுருகா என்றவர்முன்
ஓடிவருவான் தோழி
வருக வருக என்றவனை
வாழ்த்திடுவோந் தோழி

என்னவென்று சொல்வேனடி
என் முருகன் பெருமை
இன்பமாக ஹரஹரா
என்றாடிடுவோந் தோழி

ஆதிபராசக்திபாலன் அழகன்
கதிர்காமன்
அவனையணைத்தின்பமுற
ஓடிவாடி தோழி.

(கந்தனென்ற)

---

16. போற்றி.

ராகம் - மத்திமாவதி

மூவிரு முகங்கள் போற்றி முகம்பொழி
கருணை போற்றி
ஏவரும் துதிக்க நின்ற ஈராறு தோள்
போற்றி காஞ்சி
மாவடி வைகுஞ் செவ்வேள் மலரடி
போற்றி யன்னான்
சேவலு மயிலும் போற்றி திருக்கைவேல்
போற்றி போற்றி.

17. ஆனந்தம்.

ராகம் - ஷண்முகப்பிரியா

போக்கும் வரவு மிரவும் பகலும் புறம்புமுள்ளும்
வாக்கும் வடிவு முடிவுமில் லாதொன்று வந்து
வந்து
தாக்கு மனோலயந் தானே தருமெனைத்
தன்வசத்தே
ஆக்கு மறுமுக வாசொல் லொணுநிந்த
வானந்தமே.

---

18. நமஸ்காரம்.

ராகமாலிகை.

வேலு மயிலு நினைந்தவர்
தந்துயர் தீர அருள்தரு கந்தா நின்னருள் தாராய்
முருகா சரணம் சரணம்!

பணியு மடியார் சிந்தை மெய்ப்
பொருளதாக நவில் சரவணபவா
சரணம் சரணம்!

அடியவ ரிச்சையி லெவை யெவையுற்றன
அவைதரு வித்தருள் பெருமாளே
சரணம் சரணம்!

வேண்டிய போதடியார் வேண்டிய போகமது
வேண்ட வெறுதுதவு பெருமாளே
சரணம் சரணம்!

வேண்டுமடியர் புலவர் வேண்டஅரிய பொருளை
வேண்டுமளவி லுதவும் பெருமாளே
சரணம் சரணம்!

சிவமார் திருப்புகழை எனுமொழியினிற் புகழ
சிவஞான சித்திதனை யருள்வாயே
முருகா சரணம் சரணம்!

கலியாண சுபுத்திரனாக
குறமாது தனக்குவினோத
கவினாரு புயத்திலுலாவி விளையாடிக்-

களிகூரு முனைத் துணைதேடு
மடியேனைச் சுகப்படவேவை
கடலாகு மிகுக்கனமாகு முருகோனே
சரணம் சரணம்!

சஞ்சலமான பைத்தியமாகி தடுமாறித்
தவியாமல் பிறப்பையும் நாடி
யதுவேரை யறுத்துனை யோதி
தலமீதில் பிழைத்திடவே நின்னருள்தாராய்
பவரோக வைத்திய நாதப் பெருமாளே
சரணம் சரணம்!

சகல துக்க முமறச் சகல சற்குணம் வரத்
தரணியிற் புகழ் பெறத் தகைமை
பெற்றுனது பொற்
சரண மெப்பொழுது நட்பொடு நினைத்திட
அருள் தருவாயே
முருகா சரணம் சரணம்!

நினைத்த காரியம் அநுக்கூலமே புரி பெருமாளே
சரணம் சரணம்!

ஏழைக் கிரங்கும் பெருமாளே சரணம் சரணம்!
ஏழைகள் வியாகுல மிதேதென வினவிலுனை
யேவர் புகழ்வார் மறையுமென்சொலாதோ
முருகா சரணம் சரணம்!

குறிஞ்சிவாழும் மறவர்நாயக ஆதிவிநாயக
இளைய நாயக காவிரி நாயக
வடிவினாயக ஆனைத னாயக எங்கள் மானின்

மயிழுநாயக தேவர்கள் நாயக
கவுரி நாயகனார் குருநாயக
வடிவதாமலை யாவையு மேவிய தம்பிரானே
சரணம் சரணம்!

சிவத்தின்சாமி மயில்மிசை நடிக்குஞ்சாமி
யெமதுளே
சிறக்குஞ்சாமி சொருபமி தொளிகாணச்
செழிக்குஞ்சாமி பிறவியை யொழிக்குஞ்சாமி
பவமதை
தெறிக்குஞ்சாமி முனிவர்க ளிடமேவும்
தவத்தின்சாமி புரிபிழை பொறுக்குஞ்சாமி
குடிநிலை
தரிக்குஞ்சாமி யசுரர்கள் பொடியாகச்
சதைக்குஞ்சாமி யெமைப்பணி விதிக்குஞ்சாமி
சரவண
தகப்பன்சாமி யெனவரு பெருமாளே
சரணம் சரணம்!

கலக்குண்டாகு புவிதனிலெனக்குண்டாகு
[பணிவிடை
கணக்குண்டாதல் திருவுள மறியாதோ
முருகா சரணம் சரணம்!

அசல குலபதி தருமொரு திருமகள்
அமலை விமலைக ளெழுவரும் வழிபட
அருளி அருணையி லுறைதரு மிறையவ
ளபிராமி-

அநகை அநுபவை அநுதயை அபிநவை
அதல முதலெழு தலமிலை முறைமுறை
அடைய அருளிய பழையவ ளருளிய
சிறியோனே
முருகா சரணம் சரணம்!

வசுவ பசுபதி மகிழ்தர வொருமொழி
மவுன மருளிய மகிமையு மிமையவர்
மரபில் வனிதையும் வனசரர் புதல்வியும்
வடிவேலும்

மயிலு மியலறி புலமையு முபநிட
மதுர கவிதையும் விதரண கருணையும்
வடிவு மிளமையும் வளமையு மழகிய
பெருமாளே
சரணம் சரணம்!

இனி யடியேனுக் கிசைய இதுபொருளென
[அறிவுறவொரு
வசனமுற இரு வினையற மலமற
இரவு பகலற எனதற நினதற அநுபூதி

இனிமை தருமொரு தனிமையை மறைகளி
னிறுதி யறுதியி டவரிய பெறுதியை
இருமை யொருமையில் பெருமையை
வெளிபட மொழிவாயே முருகா
சரணம் சரணம்!

ஆடிய மயிலினை யொப்புற்று
பீலியு மிலையுமு டுத்திட்டு
ஆரினு மழகுமி கப்பெற்று யவளுளும்

ஆகிய விதகம்பிசை யுற்றிட்டு
மானின மருளவி ழித்திட்டு
ஆயுத யவரொரு கைச்சுற்றி விளையாடும்;

வேடுவர் சிறுமி யொருத்திக்கு
யான் வழி யடிமையெனச் செப்பி
வீறுள அடியிணை யைப்பற்றி பலகாலும்
வேதமு மமரரு மெய்ச் சக்ர
வாளமு மறியவி லைப்பட்டு
பேருவில் மிகவு மெழுத்திட்ட பெருமானே
சரணம் சரணம்!

அந்தண்மறை வேள்வி காவற்கார சரணம்!
செந்தமிழ் சொல் பாவின் மாலைக்காரா சரணம்!
அண்ட ரூபகார சேவற்காரா சரணம்!
முடிமேலே அஞ்சலி செய்வோர்கள்
நேயக்காரா சரணம்!
குன்றுருவ ஏவும் வேலைக்கார சரணம்!
அந்தம் வெகுவான ரூபக்கார சரணம்!
எழிலான சிந்துரமின் மேவு போகக்கார
சரணம்!

விந்தை குறமாது வேளைக்கார சரணம்!
செஞ் சொலடியார்கள் வாரக்கார சரணம்!
எதிரான செஞ்சமரை மாயு மாயக்கார
சரணம்!
துங்கரண சூர சூறைக்கார சரணம்!
செந்திநகர் வாழுமாண்மைக்காரப்
பெருமாளே சரணம்! சரணம்!

நான்முஞ்சர் மனைவாசல் தேடித் தேடி யுழலாமல்
எனக்கு முந்தை வினையே வாராமற் போக
செம்பொன் மயில் மீதிலெப்போது
வருவாயோ? முருகா சரணம் சரணம்!

வேதமூர்த்தி திருத்தணி வெற்புறை
சோதி கார்த்திகை பெற்ற விளக்கொளியே!

அடியேன் வினைப்பகை யறுத்து, நினைத்ததும்
முடித்து
மனத்துயர் கெடுத்து, அடியேனை வளர்த்தருள்
கிருபைக் கடலே முருகா சரணம்! சரணம்!

சித்ராக வித்துவ சத்த மிகுத்ததி
ருப்புக ழைச் சிறிதடியேனுஞ்
செப்பென வைத்துல கிற்பரவத்தெரி
சித்தவ நுக்ரக மறவேனே
முருகா சரணம் சரணம்!

நீ தந்த பொருள் கனவிலு நனவிலு மறவேனே
முருகா சரணம் சரணம்!

ராகம் - மாயாமாளவகௌளம்

தோலாற் சுவர்வைத்து நாலாறு காலிற்
சுமத்தியிரு
காலா லெழுப்பி வளைமுது கோட்டிக்கைந்
நாற்றிநரம்
பாலார்க் கையிட்டுத் தசைகொண்டு மேய்ந்த
அகம்பிரிந்தால்
வேலாற் கிரிதொளைத் தோளிரு தாளன்றி
வேறில்லையே. (1)

ராகம் - மூகாரி

கதிதனை யொன்றையுங் காண்கின்றி லேன்கந்த
வேல்முருகா
நதிதனை யன்னபொய் வாழ்விலன் பாய் நரம்
பாற்பொதிந்த
பொதிதனை யுங்கொண்டு திண்டாடு மாறெனைப்
போதவிட்ட
விதிதனை நொந்து நொந் திங்கேயென் றன்மனம்
வேகின்றதே. (2)

ராகம் - கானடா

காவிக் கமலக் கழலுடன் சேர்த்தெனைக்
காத்தருளாய்
தூவிக் குலமயில் வாகன னேதுணை யேதுமின்றித்
தாவிப் படரக் கொழுகொம் பிலாத தனிக்
கொடிபோற்
பாவித் தனிமனந் தள்ளாடி வாடிப் பதைக்
கின்றதே. (3)

ராகம் - கரகப்பிரியா

மைவருங் கண்டத்தர் மைந்தகந் தாவென்று
வாழ்த்து மிந்தக்
கைவருந் தொண்டன்றி மற்றறி யேன்கற்ற
கல்வியும் போய்ப்
பைவருங் கேளும் பதியுங் கதறப் பழகிநிற்கும்
ஐவருங் கைவிட்டு மெய்விடும் போதுன்
னடைக்கலமே. (4)

19. மங்களம்.

ராகமாலிகை. தாளம்-ஆதி

முருகா முருகா முருகா முருகா
முருகா முருகா திருமால் மருகா

வருக வருக வரமே தருக
பெருகா தலுடன் பணிந்தே னருள்தா
திருவுங் கலையும் மலையின் மகளும்
தினமுந் தழுவும் மழலை குகனே. (1)

அணியும் மணியு மடியார் விழியும்
அணியுந் தோளா அழகா வருக
அடியா ருளமே அமருந் தேவா
முடியா முதலே முருகா சரணம். (2)

கணமு முனைநான் மறவேன் மறவேன்
கருணைக் கடலே கண்ணின் மணியே
வேலும் மயிலுங் கோழிக் கொடியும்
விரும்பிக் கொள்ளும் விமலா சரணம். (3)

காலின் சிலம்பி ஞெலி-கொஞ் சிடவே
கந்தா குதித்தென் முன்னே வருவாய்
பாலில் நெய்போற் பலவுயிருள் நீ
பரிவாய் நின்றாய் பரி பூரணனே. (4)

அருளும் பொருளும் அருள் வான் நீயே
மருளும் மனமும் மாற்றுவா னீயே
பொருளுள் அழியாப் பொருளும் நீயே
புனிதா முருகா தருவாய் உன்னை. (5)

உந்தனை நினைந்து வந்தனை செய்து
தொந்தங் கடந்து சுகம் பெற்றிடவே
சந்திர முகமும் திருத்தாள் மலரும்
செந்தமிழ் முருகா இன்றருள் தரவா. (6)

அன்னையுந் தந்தையும் அன்பராவானும்
என்னையு மானிடனாக்கிய கோனும்
பன்னிரு கையுடன் பவமழிப் பானும்
கன்னி பராசக்தி பால நீயன்றோ. (7)

பாடும் பணியே பணியாய் யன்பர்
கூடும் இடமே கோவில தென்று
நாடும் மனமே படைக்க வெனக்கு
ஆடும் மயிலா அருள்தா அருள்தா. (8)

முருகன் குமரன் குகனென் றுமொழிந்து
உருகும் அடியார் நடுவே யிருந்து
பெருகா தற்கண் ணீர்வூற் றெழவே
பேயாய் திரிய இன்றருள் பாலா. (9)

முருகா திருமால் மருகா வருக
வருக உனை நான் மறவா வகையில்
தருக வரமே வேல்டா வுள்ளம்
தருக வருக ஒன்று கிடவே. (10)

நெஞ்சக் கனகல் உருகச் செய்தாய்
வஞ்சப் பகைகள் ஒழியச் செய்தாய்
கொஞ்சி யேயுன்னை ப்பாடச் செய்து
அஞ்சே லெனவென்னை யாண்டா யப்பா. (11)

ஞாலம் எல்லாம் நீயே யானாய்
யானும் நீயும் ஒன்றே என்றாய்
பாலுந் தேனும் கலந்தாற் போலே
பரமா னந்தம் பெற்றேன் பெற்றேன். (12)

முருகா திருமால் மருகா சரணம்
முருகா குறமின் கணவா சரணம்
முருகா அன்பர் விருந்தே சரணம்
முருகா அருண கிரியே சரணம். (13)

முருகா வாழ்க நினதிரு பாதம
முருகா வாழ்க திருச்சத் சங்கம்
முருகா வாழ்க நின்புகழ் சொல்வோர்
முருகா வாழ்க எல்லா உலகும். (14)

ராகம் - மத்திமாவதி

ஆறிரு தடந்தோள் வாழ்க அறுமுகம்வாழ்க
வெற்பை
கூறுசெய்தனிவேல் வாழ்க குக்குடம் வாழ்கச்
செவ்வேள்
ஏறிய மஞ்ஞைவாழ்க யானைதன் அணங்குவாழ்க
மாறிலா வள்ளிவாழ்க வாழ்க சீரடியாரெல்லாம்.

20. சாந்தி

ஆடும் பரிவேல் அணி சேவலெனப்
பாடும் பணி பெறில் அதுவே சாந்தி
முருகன் குமரன் குகனென்று மொழிக்
துருகும் செயல் பெறில் அதுவே சாந்தி
உருவன் றருவன் றுளதன் றிலதன்
றிருளன் றொளியன்றென நின்றதுவே சாந்தி
ஆசாநிகளந்துகளாயின பின்
பேசா அநுபூதி பிறக்குமிதுவே சாந்தி.

ஓம் சாந்தி சாந்தி சாந்தி.